

ABRIL 2007

Esquerra Nacional⁷⁸

ESQUERRA PAÍS VALENCIÀ

300 anys després d'Almansa
El País Valencià, preparat per guanyar

València, 1986
Militant d'Esquerra—Sagunt des de 2006
Candidat a l'alcaldia d'Albalat dels Tarongers

Gent d'Esquerra

REDACCIÓ

Tens 20 anys i et presentes com a alcaldable a Albalat dels Tarongers. Possiblement ets el candidat d'Esquerra més jove dels Països Catalans. Què t'ha impulsat a encapçalar la candidatura d'Esquerra al teu poble?

Al poble hi ha el problema de l'execució d'un PAI, amb el qual es vol incrementar la població dels vora 800 habitants actuals fins als 16.000. Davant aquest pla brutal de destrucció del territori, cap grup polític no s'hi ha pronunciat en contra i els únics que ho han fet volen evitar pagar per la urbanització de la zona on fa més de vint anys es construïren xalets il·legals —i això també és destrucció del territori, ja és hora que les coses canvien en aquest ajuntament—.

Com valores la gestió de Filiberto Prats (Bloc) al capdavant de l'Ajuntament aquests darrers quatre anys?

La gestió no ha estat ni millor ni pitjor que la de la legislatura anterior, amb el PP. No s'ha fet res de nou pel poble. Albalat en aquests moments és un poble «mort», sense cap iniciativa en favor de la joventut ni de la gent gran. Hi ha un auditori en estat d'«hibernació», on no s'hi programa res i, a més, l'Ajuntament no està afrontant el preocupant problema de consum de drogues entre la juvenalla.

Quines són les principals propostes que ofereix Esquerra als veïns i veïnes d'Albalat?

Si aconseguim governar volem fer un centre de dia per a persones majors, ja que en el poble hi ha molts ancians, pretenem ajudar-los a ells i els seus familiars a aconseguir una qualitat de vida millor. En segon lloc, volem aturar l'actual projecte del camp de golf i les 4.500 cases previstes i buscar una solució millor per al creixement natural del poble; no ens neguem que el poble creixca, però volem que ho faci en la mesura que siga necessari. En tercer lloc, volem convertir el poble en zona de vianants i remodelar tots els carrers i places que no estan en condicions. Per últim, volem buscar la modernització del poble quant a noves tecnologies i accés a Internet.

Com veus el PAI que preveu l'Ajuntament al teu poble? Què suposarà la urbanització de més de 500.000 m² d'horta en ple rendiment i la construcció d'un camp de golf?

Hi estic totalment en contra. Fa vora cinc anys el poble va sofrir el tall de l'aigua durant gairebé un estiu. Els estudis hídrics afirmen que hi ha sequera a la comarca. Si a això hi afegim que els aqüífers estan sobreexplotats entre un 110% i un 125%, ens adonem de la bogeria que suposa construir més de 500.000 m² del terme municipal.

Què pots aportar com a jove a la política local?

Com a candidat puc aportar molta il·lusió i ganes de treballar per canviar de dalt a baix el meu poble, per «insuflar-li vida» i per dotar els veïns i veïnes de més recursos perquè visquen millor.

Com ha de ser l'alternativa al PP al País Valencià?

Enquesta

Eliseu Climent
President d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV)

Conscient i connectada. Conscient de les possibilitats que té el país. I connectada, per la riquesa que ens donen els diversos enfocaments, cal trobar els punts mínims de coincidència per sumar totes i cadascuna de les sensibilitats a fer força per tombar l'estaca d'una vegada i per totes.

Manuel S. Jardí
Periodista

Hauria de ser una esquerra capaç de plantejar unes propostes pròpies i coherents. Des del sanejament econòmic, social, cívic, cultural i educatiu fins al full de ruta que hauríem de resseguir els pròxims anys per espolsar-nos tot allò que ens ha condicionat des de la transició ençà.

Miquel Albero
Portaveu de les JERP-V-Camp de Túria

L'alternativa al Partit Popular ha de ser forta i valenta. Hem de deslligar-nos de la dependència de Madrid a l'hora de dur a terme les nostres polítiques. Cal remarcar molt la millora dels serveis públics, absolutament degradats pel PP, i fomentar la cultura i la llengua catalanes.

Gerard Fullana
Cap de Premsa d'Escola Valenciana

L'alternativa al País Valencia ha de ser de país, i no de partit. Això implica que els nostres polítics vullguen un canvi real i no només de sigles. Queda palès que hi ha una base social que dóna suport a activitats en favor de la llengua, la cultura i la identitat del país.

OPINIÓ

Manel Joan i Arinyó

Candidat d'Esquerra a l'alcaldia de Cullera

Les eleccions municipals al País Valencià

Recorde un programa de TV3 sobre l'estat de la llengua al País Valencià. Hi entrevistaven Eliseu Climent i Josep Guia. La conclusió que devien traure els espectadors catalans és que ací lligàvem els gossos amb llonganisses, quan la realitat és més aviat funesta; almenys la realitat que exposaré tot seguit. No sóc posseïdor de la veritat absoluta, però el procés de degradació nacional al País Valencià tocarà fons algun dia.

Amb totes les matisacions que calga, a les comarques del sud ens estem quedant sense llengua i sense territori, sense referents i sense memòria històrica. Només som una minoria els qui encara ens creiem i lluitem per uns Països Catalans lliures.

La nostra minoria té ara una oportunitat d'or per fer sentir la seua veu sense canviar de llengua ni de llenguatge, sense plantejaments a la baixa i sense haver de parlar fluixet i amb expressions descafeïnades.

Des del meu punt de vista, un dels actius d'Esquerra és la diversitat de procedèn-

cia de la seva militància. Amb uns únics objectius: la terra i la gent, la prosperitat i el benestar per a tothom que visca ací, una societat democràtica.

Parlant de reacció i de reaccionaris, malgrat el bombardeig constant dels mitjans de comunicació dretans i ultradretans, arribarà el 27 de maig i un percentatge significatiu de valencians i de valencianes votaran Esquerra. I ací és on jo volia arribar: a hores d'ara, el dimoni de la dreta i de l'espanyolisme és el nostre partit, contra el qual dispararan la seua artilleria mediàtica i econòmica. Tot i així, ja hi poden pujar de peus: serem els que més creixerem; i dels 3 regidors actuals passarem a ser-ne molts més!

Guanyarem espai polític, perquè presentarem uns programes clars i contundents. Perquè som valencians, republicans i d'esquerres, com els ciutadans i les ciutadanes que ens votaran. Perquè estem en contra de la depredació del territori i de l'encariment brutal de l'habitatge. Perquè impulsarem unes polítiques socials per afavorir

les persones més necessitades. Perquè entenem que el progrés no ha d'estar barallat amb la defensa a ultrança del medi ambient.

No hi ha cap dubte que uns altres partits, autoanomenats progressistes i nacionalistes, també presentaran propostes atractives, i fins i tot molt atractives però gens creïbles, ateses les actuacions dels seus regidors fins ara. Alguns porten trenta anys fent promeses que després no compleixen. Hi ha centenars de càrrecs i excàrrecs públics enriquits espectacularment, alhora que han deixat en números rojos les arques municipals.

Perquè siga només pel benefici del dubte, doncs, estic segur que Esquerra s'implantarà amb força als municipis valencians. Si no ho aconseguim, no passarà res: les dones i els homes que en constituïm les candidatures continuarem fent país des dels nostres respectius àmbits d'influència. Nosaltres ens hem embrancat en aquest projecte perquè ens el creiem plenament.

A les penes, puyalades

Manuel Puyal

Esquerra Nacional 78

Director Uriel Bertran **Cap de Redacció** Pol Pagès **Redacció** Josep—Maria Alcoberro, Iolanda Llambrich, Bruna Ferrer, Anna Martínez, Àngel Ramos, Maties Ramos, Marc Gafarot **Documentació** Natàlia Lara **Col·laboradors d'aquest número** Raül Garay **Agraïments** Miquel Carrillo, Luka Lisjak, Jordi Magrinyà **Agraïment Especial** Ferran Civit **Disseny Original** Jordi Vinyets **Disseny** Glòria Comellas **Correcció Lingüística** Núria Florit **Redacció** Esquerra—Secretaria d'Imatge i Comunicació Calàbria, 166 08015 Barcelona Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22 **Subscripcions** Júlia Rubio Telèfon 93 453 60 05 Correu electrònic redaccio@esquerra.org **Edita** Fundació Josep Irla **Dipòsit Legal** B—3690—1998 **Impressió** Imprintsa

ELECCIONS A LES CORTS VALENCIANES

Esquerra presenta un programa ambiciós en matèria social per a les Corts Valencianes

Esquerra treballa de valent per obtenir uns bons resultats a les eleccions a les Corts Valencianes i finançar la construcció nacional dels Països Catalans

▣ RAÛL GARAY

En les segones eleccions a Corts Valencianes en què es presenta Esquerra, el partit ofereix un potent programa en matèria social per dotar la ciutadania del País Valencià de serveis públics de qualitat i que pugue assolir un nivell de vida semblant al dels països més avançats d'Europa. El programa, en paraules del nostre candidat a la presidència de la Generalitat, Agustí Cerdà, es basa en els «pilars de l'Estat del benestar, és a dir, educació i sanitat públiques i de qualitat; inversió en habitatge per tal de facilitar-ne l'accés; inversió en infraestructures per tal de fer més competitiva la nostra economia; potenciació de la investigació i recerca en la indústria tradicional per tal d'evitar deslocalitzacions; planificació del territori i protecció del medi, i polítiques d'igualtat i d'ajuda als sectors més desafavorits».

Pel que fa al primer dels punts, Cerdà destaca que «cal posar fi a aquest model sanitari del PP, que consisteix a construir hospitals i centres de salut amb diners públics i després la gestió —o siga, el negoci— està en mans privades. El PP està tirant per terra la sanitat pública, perquè el que vol és que els ciutadans

i les ciutadanes, farts d'una mala atenció per falta de recursos, vagen a ser atesos a la sanitat privada». Pel que fa a educació, el candidat republicà també es refereix als «milers de xiquets i xiquetes que estudien en barracons.

«Esquerra promou un canvi de mentalitat en la política valenciana»

Amb els sobre costos que ha tingut la Ciutat de les Arts i de les Ciències —que ha multiplicat per quatre el pressupost inicial previst— els valencians podríem tindre una sanitat i educació de primera divisió».

El tema de les infraestructures és també fonamental per a Esquerra. L'economia valenciana està constrenyida per unes comunicacions dolentes amb la resta dels Països Catalans i Europa. Agustí Cerdà denuncia que un dels punts del colonialisme espanyol es dona en el tema de les comunicacions, ja que «mentre que per anar a Madrid els valencians tindrem TGV i tenim dues autopistes gratuïtes —per Requena i per la Font de la Figuera—, per anar a Barcelona tenim trens tercermundistes

(amb l'excepció d'eixa almona anomenada Euromed) i una carretera demencial, plena de camions de divuit rodes, que és la N-340. Això sí, si vols anar-hi ràpid, a pagar peatge en l'AP-7!». Esquerra propugna la vertebració del País Valencià mitjançant una bona xarxa ferroviària que connecte totes les comarques i enllace les principals ciutats. «Hi ha casos, com l'inexistent tram Gandia-Dénia o el Xàtiva-Alcoi, que no són dignes d'un país d'Europa occidental. A més, volem un TGV que ens connecte amb Barcelona i Europa. D'altra banda, un dels problemes més greus que té plantejats a hores d'ara el País Valencià és la construcció desaforada. Els plans d'actuació integrada (PAI), posats en marxa amb la Llei reguladora de l'activitat urbanística aprovada pel darrer govern del PSOE, s'han convertit en una amenaça per a la integritat del territori. Hi ha desenes de macroprojectes urbanístics arreu de les nostres comarques —la majoria amb camp de golf inclòs— que preveuen quadruplicar la població de molts municipis. «El PP considera que el País Valencià és un immens solar on es pot urbanitzar sense límit. Hi ha casos sagnants, com el projecte Nou Mil·lenni, on

el PP pretén arrassar la poca horta que li queda a Catarroja i urbanitzar pràcticament tot el seu terme municipal. A Cullera l'equip de govern PP-Bloc vol dur a terme l'anomenat «Manhattan» i construir tota la zona fins al Xúquer. A Albalat dels Tarongers, l'alcalde del Bloc pretén urbanitzar més de 500.000 m² de tarongerar en plena producció i fer-hi un camp de golf. Aquest ritme depredador el fomenta un partit, el PP, que té la poca vergonya de plorar «porque no nos dan agua a los valencianos» (ells sempre parlen en castellà).

«Unes bones comunicacions són essencials per al desenvolupament del País Valencià»

Enfront d'açò, cal una moratòria urbanística que ature aquesta espiral embogida de depredació i especulació del territori. Cal un creixement dels nostres pobles i ciutats fet amb racionalitat i planificació, tenint en compte els serveis i recursos que necessiten els seus habitants. I sobretot cal promoure un turisme de qualitat, allunyat de massifi-

cacions i de deixar una costa de ciment i formigó.

«Esquerra garanteix polítiques nacionals»

Més enllà de les propostes socials que planteja Esquerra, Cerdà també vol posar èmfasi en els objectius renacionalsitzadors per al País Valencià. «Aquests setze anys de govern del PP a l'Ajuntament de València i dotze a la Generalitat han deixat el País Valencià més subordinat que mai a Madrid. La provincialització i espanyolització del nostre país és brutal i Camps ven tots els dies des de Canal 9 i la resta de mitjans públics que per a ser un bon valencià cal ser més espanyol que ningú, «ofrendar glories a Espanya» a tothora i renunciar a tot el que implique un mínim de tret diferencial.

El govern valencià a hores d'ara és hostil a tota aquella persona o entitat que treballa per la recuperació lingüística, cultural i nacional del País Valencià. Des d'Esquerra continuarem construint un País Valencià lliure, orgullós de la seua identitat i confederat amb la resta de terres de llengua catalana».

↑ Agustí Cerdà, candidat a la Presidència de la Generalitat.

↑ Josep Vicent Vicent, candidat per Castelló

↑ Jordi Vayà, candidat per Alacant

ELECCIONS MUNICIPALS

Esquerra presenta més de 60 candidatures municipals al País Valencià

L'esquerra independentista presenta més candidatures que mai

↑ Josep Heras, candidat d'Esquerra a València

↑ Celestí Gimeno, candidat d'Esquerra a Castelló

↑ Francesc Esteve, candidat d'Esquerra a Alacant

CARLES FARGAS

REDACCIÓ

Esquerra presenta enguany per a les eleccions municipals del proper 27 de maig més candidatures que mai al País Valencià. En total, més de la seixantena de candidatures concorreran als comicis locals amb moltes probabilitats de saltar a la palestra dels ajuntaments i obtenir representació. Així, Esquerra superarà

de ben segur els tres regidors que actualment té -dos a Sueca i un a Barxeta-, a més de tenir moltes possibilitats de ser una força decisiva a molts municipis importants a capitals de comarca.

Els eixos del programa de la formació independentista són els drets socials, la defensa de la identitat i la defensa del territori. En drets socials,

Esquerra pretén ser el partit hegemònic a l'esquerra del PSOE tot adduint raons de treball, raó i coherència, amb la voluntat ferma d'aportar solucions reals als ciutadans i ciutadanes valencians en aquest camp, ja que, després de dotze anys de govern dretà i espanyolista a la Generalitat, és hora de recuperar el temps perdut. En matèria nacional,

l'objectiu d'Esquerra és tornar a nacionalitzar el País Valencià i convertir-lo en un agent actiu clau de la construcció nacional dels Països Catalans. La defensa de la llengua i la cultura són elements cabdals en aquesta línia. I en matèria territorial, Esquerra planteja aturar la destrucció del territori i, en especial, de la costa, ja que la política especu-

ladora del PP, secundada per la resta de partits, comporta greus conseqüències per als valencians, com ara l'exhauriment de molts recursos naturals com és l'aigua, perquè en moltes comarques hi ha un risc molt elevat de sequera efectiva.

En definitiva, Esquerra ja és l'alternativa a la mala política local a més de 60 municipis.

ENTREVISTA

Josep Heras.

Candidat d'Esquerra a l'alcaldia de València

«Només Esquerra proposa una València progressista i capital de país»

Quins són els principals problemes que té el cap i casal després de setze anys de govern conservador de Rita Barberà?

En aquests setze anys ha estat un model de creixement basat en la generació de plusvàlues per part d'interessos particulars. És a dir, quan s'han pres decisions de tot tipus en l'àmbit municipal, en el primer en què han pensat ha estat a satisfer les «necessitats» empresarials d'uns pocs, segurament amics i parents, de manera que l'interès general d'aquestes accions queda en entredit. Exemples els tenim amb l'operació de permuta de l'estadi de Mestalla, o el projecte de prolongació de l'avinguda Blasco Ibáñez, segurament perquè l'oligarquia local encara no s'ha posat d'acord en com repartir-se el pastís. En tots aquests exemples de projectes hi ha uns poquets interessos par-

ticulars que han vist o veuran incrementats substancialment els seus ingressos a costa de les decisions del consistori, o el que és pitjor, a costa dels diners dels contribuents.

Aquest sotmetiment dels poders públics als interessos privats és el que ha fet de València una ciutat coixa, deficitària, caòtica en molts aspectes...

Projectes com la prolongació de Blasco Ibáñez o l'estat ruïnós del centre històric evidencien quin és el model de ciutat del PP. Quin tipus de ciutat vol Esquerra?

Bé, la resposta en aquest cas no és més que la negació de l'anterior. Com he dit adés, a Rita li importen ben poc qüestions com la rehabilitació del centre històric o la rehabilitació del nucli del Cabanyal, ja que aquí no hi ha res a embutxacar-se; al contrari, precisament en el cas del Cabanyal hi haurà un grapat de beneficis si es destrossa. La política que nosaltres plantejem es basa precisament en

una filosofia totalment contrària. Les arques públiques, els diners que l'Ajuntament ingressa de gravar impostos, han de revertir en els mateixos ciutadans i ciutadanes. Això significa que si cal gastar-se diners en una rehabilitació total del casc històric, es fa. Si cal una política de foment del transport públic perquè la gent agafe menys el cotxe, es fa. Si cal dotar de molts més equipaments els barris, es fa. Si cal encetar una ambiciosa campanya de pisos de protecció oficial, es fa. D'altra banda, Esquerra també vol incidir en les polítiques «verdes», que tan necessàries són per a aquesta ciutat (implantació progressiva del carril-bici, campanyes de sensibilització ecològica, molts més equipaments per al reciclatge, etc.), així com en una política decididament pro patrimoni i que no done l'esquena a la història i a les senyes d'identitat.

Esquerra va plantejar un «País Valencià Sí» a EUPV i Bloc que

fóra extensible també a les municipals. No ha estat possible, però, i a la ciutat de València cadascú anirà per separat. Quines són les expectatives electorals d'Esquerra?

Amb aquest 'no a unir forces' del Bloc i EUPV, qui surt perdent és el ciutadà de peu, perquè València necessita un canvi, un canvi de polítiques i un canvi de mentalitat que aporte moral a les classes populars i a tantes i tantes persones àvids de canvi. Amb aquesta actitud no puc pensar altra cosa que per a aquestes formacions València és secundària, perquè segurament per a uns ja estarà bé que a Madrid perda Gallardón, i per als altres mentre tinguen butaca al parlament autonòmic... Llevat d'això, crec que les nostres possibilitats són grans. Crec que Esquerra és l'única formació de les que concorrerà a les municipals que estima València. I dic estima perquè el nostre equip humà està compost bàsicament de valen-

cians i valencianes de València, de classes populars. Nosaltres som l'única formació que proposem un gir de la política municipal cap a l'esquerra, per a una València capital. Som els habitants d'aquesta ciutat els que millor sabem què necessita València i els que observem diàriament els dèficits i problemes que té aquesta ciutat. Ni necessitem una visió progressista però allunyada dels valencians, ni una visió valencianista però allunyada de les classes populars. Crec que Esquerra supleix aquest dèficit de les altres formacions i garanteix l'equilibri.

Què pots oferir com a candidat als veïns i veïnes de la ciutat de València?

Jo també provinc de les classes populars. Sóc veí de Rascaña, conec de viva veu la problemàtica que hi ha a la majoria de barris de València i això em permet oferir proximitat als valencians.

PRESENTACIÓ DE CANDIDATS I CANDIDATES A LES CORTS VALENCIANES

1.500 persones encoratgen Esquerra en la presentació dels seus candidats i candidates

Carod i Puigcercós fan pinya amb Agustí Cerdà en un gran acte al Palau de Congressos de València

El president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, i el secretari general, Joan Puigcercós, van presentar el candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat Valenciana, Agustí Cerdà, en un míting celebrat al Palau de Congressos de València el 10 de març passat. Ni la presència provocadora d'unes desenes de manifestants d'extrema dreta a l'entrada del recinte, que van actuar amb absoluta impunitat, va impedir que aquest acte massiu de precampanya tingués una gran afluència de públic.

Sobre aquesta qüestió, Carod-Rovira va afirmar que «blaveros i fatxes són tots iguals»,

i va afegir que «encara no ha nascut qui pugui negar al nostre poble la manifestació de les seves idees i conviccions, encara que quatre fatxes ho vulguin impedir». El president d'Esquerra va finalitzar la seva intervenció afirmant que «la nació la volem forta i lliure, i com que la volem, la tindrem», i dirigint-se al poble valencià va afegir: «El meu país és el vostre, perquè jo sóc del vostre país».

Joan Puigcercós va comparar l'actual situació d'Esquerra al País Valencià amb la que aquesta força política independentista tenia fa vint anys al Principat, quan «Esquerra ho tenia tot en contra». Actu-

alment, aquesta formació és, segons el secretari general, «una força de primer nivell», en la qual «la sembra d'aquell esforç comença a florir per totes les comarques i, actualment Esquerra al País Valencià és tota una realitat».

Agustí Cerdà va manifestar que el País Valencià «no necessita un canvi de govern sinó un canvi de model de país, un canvi que passa per Esquerra», i va afegir: «Esquerra som molt més que un partit, som un futur i una esperança». Aquest míting també va comptar amb la presència de la pràctica totalitat dels candidats d'Esquerra a les més de 60 alcaldies on Es-

querra presenta candidatura. Josep Heras, candidat d'Esquerra a l'alcaldia de València, va assegurar que «ara és el moment de València, dels seus barris, de la seva gent» i va augurar que «amb Esquer-

ra, València tornarà a ser del poble».

Després de l'acte, la milícia independentista del País Valencià afronta amb il·lusió i confiança els propers comicis electorals.

Raül Garay

Secretari d'Imatge i Comunicació d'Esquerra-País Valencià

La importància de València

L'experiència ens ha demostrat que el valencianisme, tant polític com cultural, ha bandejat la ciutat de València per considerar-la un «cas perdut» (una ciutat que ja no era nostra, una ciutat castellanitzada de manera irreversible) i que per «fer país» ens havíem de traslladar a comarques, les quals encara estaven prou pures nacionalment parlant. Això ha estat un immens error que ens ha fet perdre més de vint anys. El cert és que després de la transició el context no era precisament favorable, amb una batalla de València que havia tingut com a perdedors els defensors més actius de la identitat del País Valencià, després d'anys de violència i agressions blaveres (bombes, trencament de cotxes, pintades, etc.); amb un Estatut d'Autonomia pactat per PSOE, UCD i PCE que reconeixia el model identitari del «sano regionalisme» defensat pels sectors més reaccionaris de la ciutat de València, i amb una ideologia totalitària, xenòfoba i populista —el blaverisme— en ple auge després de la transició, la qual es manifestava mitjançant un partit autònom, Unió Valenciana (UV).

Esquerra, que sense complexos aspira a convertir-se en força hegemònica dels sectors a l'esquerra del PSOE, ha d'incidir en el cap i casal valencià de forma molt especial si no vol seguir una tàctica suïcida. Ara, per primera vegada, amb en Josep Heras de candidat, hi haurà presència directa de l'esquerra nacional a València. En les passades eleccions europees, Esquerra es va convertir ja en quarta força de la ciutat amb més de 2.300 vots. Hi ha encara molt de camí a recórrer, però amb Heras i el seu equip ja hem començat a caminar. I serem imparables.

ESQUERRA

↑ El Palau de Congressos de València va quedar petit davant la gran assistència de públic.

Esquerra acorda amb el PSOE una moció de cinc punts per a solucionar la crisi de la taronja

El partit independentista vol solucions clares per a la crisi de la taronja i aporta propostes legislatives.

↑ Agustí Cerdà en una conferència a Benicarló.

El Grup Parlamentari d'Esquerra ha arribat a un acord amb el grup socialista per a pactar el contingut de la moció conseqüència d'una interpel·lació urgent sobre la crisi del sector de la taronja. El president del Grup Parlamentari d'Esquerra, Agustí Cerdà, s'ha felicitat per l'acord i ha explicat que «el text pactat garanteix el compromís de l'Administració de l'Estat per adoptar una sèrie de mesures de xoc que pal·lien la crisi que viu el sec-

tor dels cítrics al País Valencià i les Terres de l'Ebre. A més» —ha afegit el diputat independentista—, «és important assenyalar que els cinc punts de la moció acordats amb el PSOE, i que seran aprovats pel ple del Congrés, arpleguen la pràctica totalitat de les reivindicacions de les organitzacions agràries».

Segons ha explicat Cerdà, «la moció d'Esquerra compleix d'aquesta manera el seu objectiu de servir de base, de

poder constituir un principi de full de ruta a seguir per l'Administració de l'Estat perquè el sector pugui eixir de la forta crisi en què es troba instal·lat, malgrat que el govern espanyol vulga fer veure que es tracta d'una qüestió puntual i conjuntural».

Finalment, el diputat republicà ha concretat els cinc punts de què consta la moció acordada:

1) Impulsar els mecanismes perquè:

- a) En el marc de la nova reforma de fruites i hortalisses, es tinguin en compte mesures dirigides a potenciar les organitzacions de productors, amb la finalitat de millorar la participació del productor en el preu que paga el consumidor pels cítrics.
- b) Les fruites i hortalisses formen part de l'Observatori de Preus dels Aliments a nivell europeu.
- c) En el marc de la nova reforma de fruites i hortalisses, es milloren els meca-

nismes de gestió de crisi, amb instruments específics per a actuacions en situació de crisi de mercat.

2. Que el Govern assegure el correcte funcionament de l'Observatori de Preus dels Aliments, així com els nivells de promoció i homologació dels contractes de compra-venda d'aquests productes, i així es millori la transparència i la traçabilitat de la cadena alimentària.

3. Garantir en les fronteres espanyoles un control efectiu de les importacions de tercers països i la preferència comunitària. Cal denunciar davant les autoritats de la Unió Europea els indicis de frau que poden ser comesos en les fronteres dels estats membres i exigir la correcció immediata dels incompliments de contingents, condicions fitosanitàries i altres requisits de qualitat.

4. Impulsar els instruments o les mesures existents que garantisquen les rendes dels

professionals productors de cítrics en el desenvolupament de l'OCM reformada. A més, cal que s'estudie la implantació d'un mecanisme d'estabilització de la renda dels professionals a través d'una assegurança d'ingressos d'exploració que cubrisca, a més de les inclemències meteorològiques, altres circumstàncies que afecten la rendibilitat de les explotacions.

5. Que el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació realitze, conjuntament amb les comunitats autònomes i les entitats representatives dels sectors afectats, una anàlisi de l'estructura varietal de les plantacions de taronges i petits cítrics, per si fóra necessari instrumentar una mesura de reconversió compatible amb la normativa europea i dirigida a millorar-ne la qualitat o a adequar el calendari de producció de les diferents espècies, reconversió que seria cofinançada amb fons del sector públic i del sector privat.

Esquerra promou al Congrés el soterrament de les vies del tren a Alfafar, Benetússer i Sueca

El grup parlamentari independentista porta les reivindicacions dels veïns i veïnes al Congrés de Diputats

El Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés, encapçalat pel valencià Agustí Cerdà, ha presentat una proposició no de llei per a exigir al govern espanyol el soterrament de les vies del tren als municipis d'Alfafar, Benetússer i Sueca. En el cas de les dues primeres poblacions, es tracta d'una demanda històrica dels veïns i veïnes, que pateixen des de fa dècades una muralla que divideix la conurbació i que ha ocasionat múltiples víctimes mortals, tant d'atropellaments com de suïcidis.

El líder d'Esquerra al Congrés, Agustí Cerdà, ha valorat aquesta proposició no de llei com de «necessària i ur-

gentíssima», ja que «no pot ser que aquests municipis, que formen part de l'àrea metropolitana de València i suposen una població de més de 50.000 habitants, hagen d'aguantar una barrera que els divideix i que els fa la vida més difícil».

Cerdà ha explicat que «en el segle XXI no és admissible que existisquen trams ferroviaris en superfície que travessen literalment els nuclis habitats. El cas d'Alfafar i Benetússer és especialment sagnant, perquè perjudica la comunicació normal entre els dos pobles, és un perill per als veïns i veïnes i, damunt, és un element de lletjor del paisatge».

D'altra banda, la proposició no de llei presentada per Esquerra també fa referència al soterrament de les vies a Sueca, ja que segons Cerdà «el Ministeri de Foment va fer un túnel subterrani que és un nyap, perquè el feren estretet i només per a un sentit de circulació i, a més, divideix la població amb les tanques instal·lades a les vores».

La millor solució, a parer del diputat republicà, és «soterrar les vies al seu pas per Sueca, cosa que també és coherent amb la moció presentada pel grup municipal d'Esquerra a l'Ajuntament de Sueca, aprovada per unanimitat el 2 de novembre de 2006».

↑ Estació de tren d'Alfafar.

FRANCISCO J. VIZCAYA

CARLES FARGAS

Agustí Cerdà

President d'Esquerra-País Valencià i diputat al Congrés espanyol.
Candidat d'Esquerra a la presidència de la Generalitat Valenciana.

«Els valencians hem de recuperar el timó del país»

PERFIL

Agustí Cerdà i Argent
Canals, 1965

President d'Esquerra-País Valencià
Diputat al Congrés espanyol.

Estudis d'Història Contemporània
a la Universitat de València

Membre d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV) des de 1984. Gerent d'ACPV (1992-1996) i coordinador dels Casals Jaume I (1996-1998). Membre de la Societat Catalana de Geografia. Soci de Ca Revolta. Soci de la Societat Coral el Micalet.

Membre del Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA) de 1983 a 1988. Membre del PSAN (1985-1993). Militant d'Esquerra des de 1998, va ser cap de llista d'Esquerra-Front pel País Valencià al Congrés dels Diputats el 2000. És president d'ERPV des del 2000 i ha estat cap de llista d'ERPV a les Corts valencianes a les eleccions del 2003.

□ RAÛL GARAY

Esquerra presenta més candidatures que mai al País Valencià. Superats els anys més difícils amb grans lliçons de treball, esforç i voluntat, avui Esquerra ja és una alternativa possible al Partit Popular i a la seva política dretana, de destrucció del territori, i, sobretot, espanyolitzadora. Esquerra presenta un seixantena de candidatures a les eleccions municipals del 27 de maig al llarg i ample de les comarques valencianes. La tasca no és fàcil, però l'objectiu de construcció nacional i social de la nació catalana avui ja és possible que es realitze també des de les institucions valencianes.

Esquerra-País Valencià compta amb un bon equip i amb una militància disposada a eixir aviat i amb força a la palestra.

Ara que s'han complit tres anys de legislatura de govern de Rodríguez Zapatero a Espanya, com valoren la feina feta pel Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés?

La feina que hem desenvolupat a Madrid ha estat molt positiva, si més no en els aspectes socials, de drets cívics i ambientals, en els quals Esquerra ha estat decisiva per a l'aprovació de moltes lleis, com ara la de matrimonis homosexuals, la de dependència, la del sòl, la d'igualtat, o la derogació del Pla Hidrològic Nacional. Tampoc no ha

estat menor la nostra aportació als pressupostos generals de l'Estat, amb partides pioneres d'ajudes a la petita i mitjana empresa, al tèxtil, al calcer, a la juguina o al turisme; o partides emblemàtiques com ara la creació del Fons per a la Immigració, que ha suposat tindre recursos per part de les comunitats autònomes per a apaivagar els efectes que la immigració provoca en els municipis on s'estableix. No estem tan satisfets, però, amb les reivindicacions territorials o identitàries, on l'esquerra espanyola és la cosa més pareguda a la dreta espanyola. El PSOE ha estat incapaç d'entendre que els avanços socials a l'Estat espanyol passen per la reestructuració de l'Estat i la descentralització en la presa de decisions.

«El PSOE és incapaç d'entendre que els avanços a l'Estat espanyol passen per la descentralització política»

Quines iniciatives ha pogut desenvolupar Esquerra des del Congrés espanyol per tal de millorar la qualitat de vida dels valencians i de les valencianes?

Doncs, hem dut a terme un bon grapat d'iniciatives referents al País Valencià i també a les Illes Balears. Per posar diversos exemples, al principi de legislatura vam aconseguir modificar el traçat del transvasament Xúquer-Vinalopó, tot i que nosaltres en volíem la derogació total i vam estar treballant fins al final per a assolir-ho (de fet, encara no ens donem per vençuts en aquesta batalla). Altres propostes d'Esquerra han estat l'aprovació de partides presupostàries per a la creació del tren Gandia-Dénia o la millora del Xàtiva-Alcoi, demandes que la ciutadania estava reclamant des de feia dècades i que en trenta anys els diputats valencians de PSOE i PP mai no havien plantejat a Madrid. Així mateix, al procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia va presentar més de 70 esmenes per a aconseguir per als valencians i les valencianes un nivell d'autogovern i de finançament presentables, i que novament el tàndem espanyol PSOE-PP es va carregar. Recentment, hem presentat també una proposta per a soterrar les vies a Alfara-Benetússer i Sueca i una proposició no de llei per a fer front a la crisi de la taronja. També hem buscat alternatives per a dur aigua a les comarques d'Alacant, i ara fa uns dies em vaig reunir amb el president Zapatero per tal de buscar una solució al problema de la recepció de TV3 al País Valencià.

A banda de ser ara mateix el president del Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés dels Diputats, l'Executiva del País Valencià t'ha triat candidat a la presidència de la Generalitat per a les eleccions del proper 27 de maig. Quins són, a parer teu, els principals problemes i reptes a què s'enfronta la ciutadania del País Valencià?

Mentre el País Valencià no recupere el poder polític i la capacitat de decisió econòmica, no podrà afrontar els reptes que una societat dinàmica com la valenciana té plantejats. Sense concert econòmic i amb un estatut de fira, la ciutadania del País Valencià és súbdita de les decisions conjunturals dels partits estatals. Som, sovint, la moneda de canvi entre «les dues Espanyes». Si a açò hi afegeixes el «terrorisme de baixa intensitat» a què sotmet l'espanyolisme aquesta societat, el que necessita aquest país és un canvi radical en el model de país i de societat que fins ara hem conegut. I eixe és el canvi que proposa Esquerra: un canvi de paradigma i no només de colors de govern.

«La reforma de l'estatut d'autonomia va ser un pacte tancat entre PP i PSOE»

Aviat farà dotze anys que el PP governa la Generalitat. Com valora la gestió dels presidents populars, començant per l'inefable Eduardo Zaplana i acabant pel vaticanista Francisco Camps? Després dels successius governs del PP, el País Valencià és menys demo-

↑ Agustí Cerdà en un moment del seu míting al Palau de Congressos.

cràtic, més espanyolista, més regional, més subsidiari i més pobre. El PP ha anat destruint tot el teixit productiu, ha arruïnat el camp valencià i ha exhaurit el territori posant el turisme al límit del seu creixement, exportant mà d'obra qualificada i important mà d'obra amb baixa qualificació professional per al turisme i la construcció. Les indústries culturals no tenen vida i la persecució política de la diferència és quotidiana. És necessari un canvi que pose fi a l'espòli econòmic i humà d'aquest país.

«El PP ha destruït tot el teixit productiu i ha posat el turisme al límit del seu creixement»

Esquerra es va presentar per primera vegada a unes eleccions a les Corts Valencianes el 2003, on va ser votada per més de 7.600 valencians i valencianes. Un any després la xifra passava a ser vora de 16.000 persones en les

eleccions al Parlament Europeu. En què ha canviat l'Esquerra d'aleshores amb la que es presentarà el 2007?

Esquerra s'ha implantat en el territori. Hem crescut en militància i, consegüentment, hem anat creant noves seccions locals. Esquerra ja no és aquell partit simpàtic que el 2003 va irrompre en les eleccions autonòmiques i hi posava la nota de color. Esquerra ja és una realitat als pobles i ciutats del País Valencià i així ho perceben els altres partits polítics (instal·lats còmodament en l'estatu quo), per als quals el nostre missatge fresc, modern i de futur representa una amenaça. Cada vegada, malgrat la pressió espanyolista, la presència d'Esquerra és percebuda com a quotidiana i pròxima per la ciutadania. Quan hem treballat per millorar les infraestructures i la qualitat de vida del País Valencià, ens hem anat manifestant com una opció útil i així ho ha reconegut la gent, que ens ha donat la seua confiança. Així ho demostra que haja estat possible presentar unes 60 candidatures municipals, amb les quals arribarem directament a més del 70% de la població del país.

«En 300 anys l'Estat espanyol no ha estat capaç d'espanyolitzar-nos al 100% i avui hi ha més gent que mai amb consciència nacional»

Al proper 25 d'abril es compliran 300 anys de la batalla d'Almansa, inici de la desfeta dels valencians. Quin creus que és el camí més adequat de cara a la reconstrucció nacional del País Valencià en el marc de la nació catalana?

Els distints governs de l'Estat espanyol, amb 300 anys, no han pogut a hores d'ara assimilar-nos com a poble, no han estat capaços d'espanyolitzar-nos al 100%. I això per a un estat com l'espanyol és

un fracàs estrepitos. Perquè avui hi ha més gent que mai a favor d'aquest país amb consciència nacional, contents de la seva identitat. Avui el País Valencià compta amb instruments polítics, socials i culturals adequats per a fer front a la seua provincialització o regionalització i, per tant, amb millors condicions que mai per construir un país modern, lliure i vinculat a Europa, amb voluntat de ser com la resta de pobles lliures del món.

Quines són les principals propostes que Esquerra ofereix a la ciutadania de cara a aquestes eleccions? Quins són els objectius que es marca Esquerra al País Valencià en aquestes eleccions immediates?

Esquerra planteja un canvi de model de país i un canvi d'estructures i de mentalitat per a aquest país. Tenim unes potencialitats tan grans i alhora uns problemes tan profunds que el canvi que necessitem els valencians i les valencianes no pot ser conjuntural («tirem el PP i tot solucionat»), sinó estructural. És hora de jubilar el model subaltern, d'«ofrenar glòries a Espanya», a què els governs de Lerma, Zaplana i Camps han condemnat els valencians i les valencianes.

Per a dotar el País Valencià de les eines polítiques necessàries per a afrontar els reptes de futur, cal un partit que tinga un projecte de país. I només Esquerra és qui ofereix a la societat valenciana un projecte de país, amb un sistema de finançament de concert econòmic, perquè els nostres impostos es queden ací i els puguem invertir en millorar la nostra qualitat de vida; amb uns serveis públics potents i de qualitat i igualtat d'oportunitats per a tothom; un país vertebrat, amb bones comunicacions ferroviàries entre les nostres comarques i Catalunya, en direcció a Europa; un país amb una economia diversificada, on es potencia l'economia productiva i es persegueixca l'especulativa; i un País Valencià que recupere les seues senyes d'identitat, la llengua i cultura catalanes i que es pugua federar amb la resta de Països Catalans.

Esquerra, després de diverses reunions i contactes amb altres partits d'esquerres o valencianistes com EU i Bloc, ha optat per no integrar-se en l'anomenat Compromís pel País Valencià.

Per què no ha estat possible una Nafarroa Bai a la valenciana («País Valencià Sí»), tal com propugnava Esquerra?

Nafarroa Bai és una coalició de partits nacionalistes (PNB, EA, Aralar i Batzarre); «País Valencià Sí» hauria d'haver sigut la coalició que unira Bloc Nacionalista Valencià i Esquerra. Per tres vegades, el Bloc ens va dir que no a constituir un front valencià (de fet, li ho vam proposar en un moment tan important com el de les esmenes a la reforma de l'Estatut i ens va dir que preferia tramitar-les a través del BNG) i ara ha determinat que la conjuntura l'obligava a anar coaligat amb EU.

Ara bé, nosaltres no descartem que en un futur pròxim siga possible un enteniment partint d'un projecte de país construït des d'una visió d'esquerres, més enllà d'una mera UTE (unió temporal d'empreses) electoral per a eixir del pas.

El lema triat durant la presentació pública de les candidatures el passat 10 de març al Palau de Congressos va ser «Esquerra. Perquè vols». És tota una declaració d'intencions...

Efectivament. Perquè vols un país millor, un país lliure. Posant-nos poètics, un poble decideix ser lliure i és perquè vol ser lliure que existeix Esquerra.

Breus

Esquerra denuncia l'Estat espanyol per usar armes químiques durant la guerra del Rif

La diputada al Congrés espanyol Rosa Maria Bonàs va reunir-se amb líders amazics per redactar una proposició no de llei que insta a l'Estat espanyol a condemnar els crims contra la humanitat que va cometre durant la guerra del Rif (1922-1927). Aleshores, l'Estat espanyol va atacar la població civil amaziga amb armes químiques tot i que el Tractat de Versalles ho prohibia expressament.

Miquel Carrillo participa en la commemoració del 31è aniversari de la fundació de la RASD

El coordinador tècnic de la Vicesecretaria General d'Acció Política d'Esquerra, Miquel Carrillo, va encapçalar la delegació d'Esquerra que va assistir a la commemoració del 31è aniversari de la fundació de la República Àrab Sahrauí Democràtica (RASD) als territoris alliberats sahrauís. La Conferència Internacional de Solidaritat amb la RASD va insistir a exigir el dret d'autodeterminació del poble sahrauí.

Esquerra organitza l'Assemblea Nacional de Dones a Girona

L'Auditori-Palau de Congressos de Girona va reunir el dissabte 3 de març la militància femenina del partit, on es van aplegar un centenar de candidates a les eleccions municipals. La trobada va posar de manifest la creixent presència de dones a tots els àmbits de representació política, i Joan Puigcercós, va pronosticar que en un futur no gaire llunyà una dona serà presidenta de la Generalitat.

Més enllà de la paritat: Esquerra reivindica el Dia de la Dona Treballadora amb diversos actes arreu dels Països Catalans

□ REDACCIÓ

Esquerra ha reivindicatenguany la Diada de la Dona Treballadora, el 8 de març, amb diferents actes arreu del territori i amb un acte central on es va presentar el llibre *Les dones d'Esquerra. 1931-1939*, de Dolors Ivern. La presentació es va realitzar el 26 de març a l'Aula Magna de la Casa de la Convalescència, i hi van participar personalitats destacades com Carme Porta, anterior secretària nacional de la Dona d'Esquerra i actual secretària de Polítiques Familiars i Drets de Ciutadans de la Generalitat de Catalunya; Marta Selva, presidenta de l'Institut Català de les Dones; Dolors Ivern, historiadora i autora del llibre; i Pilar Vallugera, secretària de la Dona d'Esquerra. A més a més, arreu del país es van organitzar diversos actes com ara la conferència «Una experiència amb les dones de Colòmbia» a Tarragona, on es va aprofitar l'avinentsa per lliurar la I Edició del Premi Montserrat Beltran, en reconeixement a la tasca de les dones de Tarragona; la conferència «Ens fa por la política... o la política ens té por?» a Vilafranca del Penedès; «La participació de les dones i grups de dones» a Sant Adrià de Besòs; la projecció del documental Xarranques i nenes

a Lleida; el sopar-tertúlia sobre polítiques municipals vers les dones, la llei de violència i la llei d'igualtat a València; la conferència «L'aplicació de les polítiques de dones als municipis» a Granollers; entre molts altres actes que s'han realitzat.

Així mateix, el manifest d'enguany era el següent:

Més enllà de la paritat

Les dones d'Esquerra reivindiquem que aquesta paritat sigui efectiva i que la presència de les dones a les llistes sigui en posicions que, previsiblement, comportaran l'obtenció de l'acta de regidora.

La paritat a les llistes, però, no és suficient. Des d'Esquerra volem trencar la imatge i la pràctica masculinitzada de la política i, per aquesta raó, fem una crida a les companyes del partit a fer-se visibles, a escriure articles als diaris locals i comarcals, a participar en els actes i també a liderar les polítiques en els seus pobles o ciutats.

Igualment, si volem que la perspectiva de gènere impregni totes les polítiques que promou el nostre municipi, a més de comptar amb la tasca de les regidores i alcaldesses, necessitem l'aportació de les dones i dels grups de dones que treballen en el nostre territori.

La incorporació de la perspectiva de gènere a les polítiques públiques que s'impulsen des dels ajuntaments, reconeixent la diferent realitat en els efectes que tenen sobre dones i homes, és precisament un dels reptes per al mandat que estem a punt d'encetar als ajuntaments. Així mateix, cal posar en el centre les polítiques dedicades a les persones i a la cura d'aquestes persones.

En els pròxims quatre anys, les regidores i alcaldesses d'Esquerra —al costat dels regidors i alcaldes també d'Esquerra— han de treballar per garantir la transversalitat de la perspectiva de les dones a les polítiques públiques. Aquesta perspectiva ha d'incloure tots els àmbits d'actuació dels governs locals: mobilitat, urbanisme, salut, coeducació, cultura, promoció econòmica, atenció social, formació, comerç, turisme, treball, seguretat, habitatge, desenvolupament rural, immigració, joventut, esports.

Tot això ha de garantir també el reconeixement pressupostari per a les mesures d'acció positiva que, en cap cas, poden considerar-se de discriminació.

Un pas més enllà de la paritat, un pas més cap a la independència!

Reedició de *Les dones d'Esquerra* (1931-1939)

Les dones d'Esquerra (1931-1939) és un petit llibre reeditat per Esquerra amb motiu del 8 de març. És obra de Dolors Ivern i analitza la militància femenina d'Esquerra durant els anys trenta i d'una vintena de biografies de les

dirigents més destacades. Si voleu aconseguir un exemplar del llibre cal que us poseu en contacte amb la cap d'Arxiu d'Esquerra:

Natàlia Lara
93 323 20 56
arxiu@esquerra.org

Esquerra continua rebutjant l'ocupació de l'Iraq quatre anys després de la invasió dels EUA

EU L'ÀLIA IGLESÍAS

↑ La capçalera de la manifestació contra l'ocupació de l'Iraq.

REDACCIÓ

Una representació d'Esquerra ha participat a la manifestació organitzada per la plataforma Aturem la Guerra sota el lema «Fora les tropes. No a l'ocupació de l'Iraq i Palestina».

La representació estava encapçalada pel portaveu d'Esquerra al Congrés, Joan Tardà; la diputada i portaveu adjunta al Parlament, Anna Simó, i el diputat al Parlament i por-

taveu de les JERC, Pere Aragonès.

En nom d'Esquerra, Tardà ha denunciat que la guerra de l'Iraq ha estat un «genocidi» i ha animat la gent a tornar al carrer, no només per demanar la pau sinó també per evitar que es retalli l'Estatut al Tribunal Constitucional. En aquest sentit, Tardà ha afirmat que «l'autoestima del poble català ens fa sortir al carrer», després que «un govern espanyol

de dretes ens va fer entrar en una guerra i un govern espanyol d'esquerra ens vol retallar l'Estatut».

La manifestació, en la qual han participat 15.000 persones, va transcórrer entre la plaça Universitat i la plaça Sant Jaume. Al final s'ha llegit un manifest per denunciar que el conflicte ja ha costat la vida a 600.000 persones i ha provocat dos milions de refugiats.

Puigcercós presenta la seva biografia al Palau Robert

DAU EDICIONS

↑ Joan Puigcercós amb un exemplar de la seva biografia.

REDACCIÓ

El conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat i secretari general d'Esquerra, Joan Puigcercós, va presentar el passat 26 de febrer el llibre *Corredor de fons. Retrat de Joan Puigcercós*, una biografia sobre la seva persona escrita per la periodis-

ta Gisela Peiró. A més de l'autora, el cineasta Ventura Pons també va participar a la presentació.

La presentació va despertar molt d'interès i el públic assistent va desbordar les previsions inicials dels organitzadors, que van deixar la sala petita i molta gent va haver de seguir

l'acte dempeus. Entre els assistents s'hi van concentrar personalitats destacades com el president d'Esquerra, Josep Lluís Carod-Rovira, l'actriu Lloï Bertran, el poeta Celdoni Fonnoll, el director de cinema Conrad Son o el músic d'Elèctrica Dharma Joan Fortuny, a més de nombrosos diputats i alts càrrecs d'Esquerra.

A l'obra es narra com Puigcercós va despertar la seva consciència nacional, el seu pas per la universitat, l'etapa a la Crida a la Solidaritat i la seva entrada a Esquerra, la seva experiència al Congrés espanyol i les raons dels dos pactes de govern a la Generalitat. A més a més, al llarg de la presentació Joan Puigcercós va explicar les anècdotes més divertides que ha viscut durant la seva carrera política i va fer riure l'auditori en una jornada clarament distesa.

Breus

FUNDACIÓ JOSEP IRLA

Irla.cat, la nova web de la Fundació

La Fundació Josep Irla estrena nova pàgina web, la qual compta amb un disseny dinàmic que inclou diferents apartats amb informació tan diversa com les activitats que duu a terme, notícies relacionades, el catàleg de les publicacions que ha editat o la biografia del president Josep Irla. La nova web s'emmarca dins una nova etapa que ha adoptat la Fundació per impulsar més i millors activitats al seu voltant.

JERC

Les JERC responen al caos de Renfe amb accions al carrer

El jovent independentista ha realitzat durant els mesos de febrer i març diferents actes de protesta per exigir el traspàs dels serveis de Rodalies de Renfe a la Generalitat de Catalunya. Les JERC reclamen prioritzar el transport ferroviari per garantir un transport públic i de qualitat. A més, també reclamen al govern espanyol una dotació econòmica suficient per compensar la manca històrica d'inversions.

ESQUERRA

Esquerra denuncia l'aturada de la devolució dels «papers de Salamanca»

La portaveu i diputada d'Esquerra, Marina Llansana, va denunciar que el procés de devolució resta aturat des que es va completar la primera etapa de la devolució. Llansana va alertar que encara queda pendent la restitució dels documents que pertanyen a particulars, sindicats, partits polítics i entitats, i va exigir al govern espanyol la necessitat d'accelerar-ne el procés de restitució.

Esquerra commemora el 50è aniversari dels Tractats de Roma

El partit homenatja els tractats que van fer possible un marc legal comú d'àmbit europeu amb la voluntat que els Països Catalans esdevinguin membre de ple dret de la Unió Europea.

BRUNA FERRER

Europa ja ha complert cinquanta anys. La voluntat de posar fi a segles d'enfrontaments entre europeus i de promoure la reconstrucció i el desenvolupament econòmic d'uns països devastats per la Segona Guerra Mundial va portar a la pràctica el desig de la unió política, i s'ha aconseguit anar molt més enllà. El que pretenia ser una comunitat econòmica, un mercat únic, avui dia s'ocupa de temes com la política mediambiental, la justícia i els afers d'interior, la política exterior i de seguretat comuna, entre d'altres.

Catalunya sempre ha tingut una clara vocació europeista i una actitud activa. La Unió Europea ha estat sempre res-

pectuosa amb la diversitat cultural i lingüística i ha defensat des dels seus inicis els valors de la pau, el progrés i la democràcia.

En els últims anys, però, Europa ha reforçat el paper dels estats i els ha convertit en la pedra angular del tramut institucional; s'ha anat consolidant la intergovernamentalització. Això ha comportat que els parlaments nacionals tinguin com a tasca transposar la legislació que ve de Brussel·les. D'altra banda, ens hem trobat amb la unificació monetària, l'eliminació de les fronteres dins l'espai Schengen, la lliure circulació de mà d'obra... però no s'ha acompanyat de l'harmonització de les polítiques socials, de justícia soci-

al o de protecció. La societat europea no està prou cohesionada, no per culpa de la seva ciutadania sinó per manca de voluntat política de voler anar més enllà.

Des d'Esquerra entenem Europa com un projecte obert a tot el continent que uneix la ciutadania i les nacions d'Europa més enllà de la geografia. No s'ha de ser excloent, perquè estàs tancant les portes a futurs estats membres que volen formar part d'aquest projecte, un projecte que defensa els valors democràtics i els drets humans. Entenem que Europa ha d'aprofundir el seu nivell d'integració i reconèixer les nacions sense estat i la possibilitat d'ampliació interna, amb la incorporació

futura d'Escòcia o els Països Catalans.

Així, Esquerra va commemorar els 50 anys dels Tractats amb un acte al Museu Marí-

tim. En aquest hi van participar entre d'altres la presidenta de l'ALE, Nelly Maes, la diputada de l'SNP Maureen Watt i Mikel Irujo d'EA.

BRUNA FERRER

↑ Bernat Joan, Albert Royo i la representació internacional a l'acte.

OPINIÓ

Montserrat Bergés
Secretària de Política Cultural

La importància del tren

Gairebé mig milió de persones utilitzen cada dia el servei de rodalies de Renfe. No té cap sentit que un servei públic presenti les deficiències que s'estan produint en els darrers mesos. Des d'Esquerra defensem no només que les rodalies funcionin correctament, sinó un model de mobilitat que encaixi amb les necessitats actuals de la nostra societat, i és evident que aquest model passa per una aposta decidida pel transport públic que és equivalent a una mobilitat més sostenible. Algú s'ha parat a pensar què passaria si totes les persones que utilitzen diàriament el servei de rodalies agafessin el vehicle particular? El col·lapse seria indescriptible i gairebé inimaginable. A més a més, hi podríem afegir que hi ha una bona part del nostre país que encara no disposa de servei de rodalies. És cert que arrosseguem unes deficiències estructurals marcades per la manca d'inversions per part del PP, amb el vistiplau de Convergència i Unió, que han permès que avui tinguem el que tenim, i aquest retard no es pot resoldre amb la immediatesa que necessitem. Tot i això, cal destacar la tasca que està duent a terme el Grup Parlamentari d'Esquerra al Congrés, amb la defensa de tres paquets de mesures concretes que inclouen compromisos pressupostaris incomplerts per l'Estat i diversos convenis no aplicats signats entre l'Estat i la Generalitat.

ENTREVISTA

Lluís Ferran Toledano

«Qualsevol govern ha de tenir la memòria històrica com a prioritat»

Vocal d'Història de la Comissió Sectorial de Cultura

En quin punt es troba la Llei de la memòria històrica?

La Llei de la memòria històrica va ser, en el seu dia, una de les exigències d'Esquerra en la investidura de Zapatero. Tanmateix, el projecte de llei presentat pel govern no compleix les expectatives de reconciliació amb el passat. De cap manera Esquerra no podrà donar suport a una llei que no reconegui la condició de víctima de les persones físiques represaliades, que no tingui en compte l'anul·lació de les causes sumaríssimes perpetrades pel franquisme, que no rescabali tots els ho-

nors i els patrimonis incautats i, finalment, que no adapti la llei a la legislació internacional de crims contra la humanitat.

Què s'espera del Projecte de Llei del Memorial Democràtic?

Qualsevol govern ha de tenir una política pública de la memòria. El Projecte de Memorial Democràtic pot esdevenir un instrument important per a la recuperació de la memòria democràtica i republicana. Tanmateix, hi ha diferents aspectes en què hem de treballar per millorar aquest projecte. Entre d'altres, incidir en la visió social, cultural i nacional de la repressió franquista; obrir la possibilitat al consens parlamentari; incloure el paper de les universitats com a centres de recerca de la memòria, i assegurar la coordinació amb tots els altres organismes de la Genera-

litat que tenen competència en aquesta matèria.

Quina és la perspectiva de la commemoració del 2007-2014-2015?

La commemoració dels tres-cents anys de la guerra de Successió ha de ser un dels elements cabdals de recuperació de la memòria nacional en clau d'autoestima i de futur. És el moment de reivindicar i posar damunt la taula la nostra tradició institucional i constitucional arrabassada, la repressió nacional arreu del país, el restabliment dels drets històrics, el dret a la nostra independència... La primera cita, aquest 25 d'abril: la commemoració dels tres-cents anys de la batalla d'Almansa, que va significar l'inici de la repressió borbònica.

Les JERC presenten 200 candidats i candidates a les eleccions municipals

↑ Alguns alcaldables de les JERC. D'esquerra a dreta i de dalt a baix; Domènec Garcia, Anna Corts, Bernat Costas, Eduard Suàrez, Ricard Fernàndez i Pol Pagès.

◇ SERGI GIRÓ

Les JERC presenten dins les llistes d'Esquerra més de 200 candidats i candidates. Això representa un augment respecte a les eleccions de 2003 i consolida el paper del jovent independentista dins el projecte de l'esquerra nacional.

Al llarg dels mesos de gener i febrer, les seccions locals de les JERC han celebrat les seves assemblees locals per escollir els diferents representants de l'organització a les candidatures d'Esquerra.

Dins el mapa de candidats i candidates de les JERC, hi destaquen els militants que encapçalaran les candidatures d'Esquerra, que, entre d'altres, són: Ricard Fernàndez (la Llagosta), Saulo Pujolàs (Cànoves i Samalús), Anna Corts (Canovelles), Pau Osòrio (Mislata), Santiago Cortells (Vila-real), Josep Solà (Carlet), Domènec Garcia (Faura), Rafael Asensio (Albalat dels Tarongers), Bernat Costas (Tordera), Maribel Baró (Caldes d'Estrac), Roger Torrent (Sarrià

de Ter), Muntsa Prat (Sant Just Desvern), Eduard Suàrez (l'Hospitalet de Llobregat) o Pol Pagès (Sant Quintí de Mediona). Gràcies a la presència d'aquests candidats i candidates, les JERC aspiren a obtenir 100 regidors i regidores que reforcin el front institucional com a via de lluita del jovent independentista a la política municipal, i a poder desenvolupar les propostes que es deriven del programa marc de les JERC «Objectiu: emancipació juvenil».

OPINIÓ

Pilar Vallugera

Secretària nacional de la Dona i regidora a l'Ajuntament de Barcelona

Reformes legals, canvis reals

La Llei orgànica d'igualtat efectiva entre dones i homes és un pas endavant i, des d'Esquerra, celebrem la seva aprovació. L'aplicació de la llei a les municipals del pròxim mes de maig no ens fa por, ja que el reglament intern del partit preveia, des de feia més d'un any, la incorporació dels criteris de paritat a la configuració de les nostres llistes.

A l'Assemblea de Dones d'Esquerra celebrada a Girona vam aprovar una resolució perquè els criteris de paritat s'apliquin també al nombre d'escons que ja hem obtingut a cada municipi. És a dir, l'esforç que estem fent a tot el país a l'hora de fer les llistes ha d'enfocar-se a l'obtenció de representació.

Esquerra ha de ser el referent de la nostra ciutadania, l'ha de representar i n'ha de ser un mirall. I aquesta està composta a parts iguals per homes i dones. Per això no ens podem quedar en el compliment de la llei, sinó que hem d'aprofitar el que aquesta llei disposa per fer que més dones siguin regidores o bé alcaldesses, i demostrin a la societat que el nostre projecte també parteix de la mirada de les dones com a polítiques actives i compromeses amb aquest país. Si als municipis on obtenim entre una i tres regidores acabem posant les dones en els llocs quart i cinquè, no haurem aconseguit la incorporació efectiva de les dones. El nostre projecte polític és de transformació en profunditat, no de simple observació de la legalitat. Cal que l'aplicació de la nova llei tingui resultats, perquè ens enfortirà com a partit i ens farà servir millor el país.

ENTREVISTA

Antoni Soler

«Des que Esquerra governa la qualitat de vida dels veïns ha millorat»

Alcalde de Subirats

Quin balanç fas del mandat que ara s'esgota?

Positiu i molt engrescador. Hem iniciat el camí cap a un objectiu clar: transparència, equilibri territorial i equilibri econòmic. Això, que aviat és dit, costa temps d'aconseguir, però el camí està traçat i ara ens cal una altra legislatura per aconseguir que el nostre objectiu sigui un fet inqüestionable. Avui disposem d'un municipi amb més qualitat de vida, amb bon enteniment entre el govern i l'oposició. En definitiva, hem fet pujar l'autoestima a nivells més que notables. **Subirats té un terme municipal de 56 km² i diferents nuclis de població. Quines dificultats comporta aquesta**

situació?

Múltiples, penseu que disposem de catorze nuclis i de quatre urbanitzacions, i tots ple-gats sumem 3.050 habitants. L'Ajuntament gestiona tres llars d'infants, el camió de la brossa fa un recorregut de 100 quilòmetres diaris i actualment estem canviant les canonades de la xarxa d'aigua potable...

Amés, el municipi consta d'una gran extensió natural que cal preservar. Quines mesures heu pres en aquest sentit?

Avui ja tenim un sector de bosc important que forma part del PEIN (Pla d'espais d'interès natural). I, properament, des del Pla Director de l'Alt Penedès afegirem una bona part de la resta de bosc a Xarxa Natura 2000. La nostra voluntat és gestionar els boscos

conjuntament amb els propietaris per fer-los rendibles; i també estem col·laborant amb les ADF en la lluita contra els incendis forestals. **Et tornes a presentar a les eleccions municipals. Quins reptes et plantejes per a la propera legislatura?**

Quatre anys són pocs en l'Administració. Ens plantejem continuar amb la feina que hem iniciat, amb la revisió del POUM per a un creixement moderat i per aconseguir l'equilibri econòmic i territorial del nostre municipi. Volem augmentar la qualitat de vida dels nostres veïns i veïnes. Hem iniciat les obres d'una escola a Sant Pau, i després ho farem a Ordal i Lavern, i així podrem augmentar la qualitat de l'educació pública.

Esquerra s'avança a la Llei orgànica d'igualtat efectiva

Estem davant d'unes noves eleccions municipals i el Congrés espanyol acaba d'aprovar la Llei orgànica d'igualtat efectiva entre dones i homes. Per al món local i, per tant, també per a Esquerra, l'aprovació d'aquesta llei no ha passat desapercebuda. El motiu pel qual això és així és que, entre altres coses, aquesta llei introdueix una regulació que condiciona la composició de les llistes electorals en aquells municipis de més de 5.000 habitants. La llei estableix que a la llista cap dels dos sexes no pot tenir una presència inferior al 40%, i que, alhora, en cada tram de cinc llocs de la llista també s'ha de complir aquesta proporció. Evidentment, aquesta mesura no afectarà indistintament els homes i les dones i, a la pràctica, el que es busca és incentivar la presència de les dones a l'esfera política. L'experiència ens diu que les dones han estat

històricament menys presents en política que els homes, especialment en la política local. A Catalunya en tenim un bon exemple: el percentatge d'alcaldeses en la legislatura actual ha estat de només el 10,1% sobre el total i el de regidores del 23,3%.

En aquest context, Esquerra, en el moment d'elaborar el reglament intern de les properes eleccions municipals, ja va considerar imprescindible incloure uns criteris que garantissin la presència de les dones a les llistes del partit. Això ha fet possible que les seccions locals i els equips de campanya que han estat treballant en la composició de les llistes hagin rebut la notificació d'aquesta nova obligació legislativa sense grans sorpreses, atès que les conseqüències que provocarà són similars a les que es deriven de la normativa interna, aprovada ja fa mesos.

ESQUERRA OBTÉ AL CONGRÉS ESPANYOL IMPORTANTS MILLORES SOCIALS PER ALS CIUTADANS DE LES ILLES

S'aprova la proposició d'Esquerra que permetrà l'ús públic de les bases militars del Port de Pollença i del Cap del Pinar

ESQUERRA

↑ M. Àngel Sureda, Joan Lladó i Joan Puig a la zona afectada.

◇ JOAN LLODRÀ

La Comissió de Defensa del Congrés va aprovar el 14 de març una proposició no de llei defensada pel diputat d'Esquerra a Madrid. Joan Puig, en què es reclamava la recuperació de les bases militars del Port de Pollença i del Cap del Pinar per a usos públics. Esquerra denunciava que l'ús que en feia el Ministeri de Defensa era el d'oferir una residència d'estiueig al funcionariat d'aquest ministeri i limitava l'accés a la costa a la resta de ciutadans i ciu-

tadanes. La proposició no de llei insta el govern espanyol a constituir, en sis mesos, una comissió mixta composta pel mateix govern espanyol, la comunitat i els ajuntaments de Pollença i d'Alcúdia que estudiï els possibles usos civils de les zones de totes dues bases, que no tenen funcionalitat logística de suport a les activitats aèries militars ni a qualsevol altra activitat relacionada amb Defensa.

Segons el president d'Esquerra-Pollença, Miquel-Àngel Sureda, «és una victòria per

a la societat el fet que per primera vegada s'hagi debatut una proposta de devolució d'una base militar i que, a més, hagi estat acceptada per la majoria». Per a Sureda, «esperam que la proposta es faci efectiva ben aviat i que l'estudi prevegi protegir les àrees naturals que puguin veure's afectades i també solucionar la demanda d'amaraments que hi ha a la zona, ara que es pot plantejar sense haver de construir ni ampliar més ports esportius ni clubs nàutics».

Per al president d'Esquerra-Alcúdia, Miquel Ques, els motius pels quals es manté la zona militar són el frau a la Llei de costes de 1988 i el respecte als drets adquirits pels militars. En relació amb aquest fet, Ques declarà que «l'aprovació de la nostra proposta és una bona notícia, ja que la situació vulnerava drets fonamentals com els de la igualtat de les persones i el gaudi de la costa. La revocació dels drets adquirits i la socialització de la costa són imprescindibles per avançar en democràcia». Segons Ques, «és una llàstima que el PSOE voti en contra d'aquests principis a Madrid».

Esquerra aconsegueix la reducció del preu dels vols interilles a 27,5 euros

◇ JOAN LLODRÀ

La proposició no de llei de cessió de les bases militars del Port de Pollença i del Cap del Pinar no ha estat l'única proposta d'Esquerra aprovada al Congrés espanyol aquest mes. La Comissió d'Economia i Hisenda del Congrés dels Diputats va aprovar el dia 28 una proposició no de llei, defensada també pel diputat gironí Joan Puig, que insta el govern espanyol a destinar els 18 milions d'euros dels descomptes aeris a establir una tarifa única de 27,5 euros més les taxes per als vols interilles. La proposta va ser aprovada amb els vots favorables d'Esquerra, del PNB, de Convergència i Unió, del grup mixt i també del Partit Popular, que hi va introduir una esmena en el sentit que fos el govern de les Illes qui gestionàs aquesta partida pressupostària. El PSOE, en canvi, com en el cas de la proposició de cessió de les bases militars d'Alcúdia i Pollença, hi va votar en contra i IU no va assistir a la comissió. Per a Joan Lladó, president d'Esquerra a les Illes, «l'aprovació d'aquesta proposta, que farà possible la tarifa única de 27,5 euros per als vols interilles, és una molt bona notícia per a la ciutadania de les Illes

Balears, que és la que suporta la pressió fiscal més elevada de tot l'Estat espanyol. Significa alhora més finançament i més autogovern per a les Balears». El dirigent d'Esquerra va destacar sobretot que «és una mesura que reduirà sensiblement la despesa de moltes persones que han de viatjar per motius de feina, sobretot de Menorca i de les Pitiüses». Quant a la postura del PSOE, Lladó va afirmar que «de nou, el PSIB ens demostra la seva debilitat enfront del PSOE, i el PSOE demostra la seva tirada centralista espanyola».

La proposició aprovada insta també el Ministeri de Foment a dissenyar i aplicar, en el termini d'un mes, un model de transport interbalear que rebaixi els costos que ha d'afrontar la ciutadania de les Illes Balears per equiparar-los als que afronta la ciutadania peninsular.

En aquest sentit, Esquerra ha tornat a aconseguir notables millores per al benestar de la societat illenca, tot i no ser present encara ni al Parlament Balear ni tampoc als diferents Consells Insulars. Així, Esquerra es presenta davant la ciutadania de cara a les properes eleccions amb l'aval de la feina feta.

ENTREVISTA

Esperança Marí. Candidata d'Esquerra per Eivissa al Parlament Balear «Les Balears necessiten gestionar els seus ports i aeroports»

Esperança Marí, natural de Formentera, militant d'Esquerra a Eivissa, és candidata al Parlament de les Illes Balears en representació d'Eivissa pel Canvi (coalició formada per independents, ENE, EU i Esquerra), que concorre a les eleccions autonòmiques amb el PSOE.

Com s'ha format Eivissa pel Canvi (ExC) i què ha portat Esquerra a ser-hi?

ExC és el fruit d'un llarg pro-

cés de gestació que ha involucrat persones independents, ENE, EU i Esquerra. Empesos pel moviment social generat a Eivissa, bàsicament entorn de la defensa del territori, hem considerat que calia donar-li una sortida política.

Quines seran les prioritats d'Esquerra al Parlament de les Balears?

Les Balears necessiten gestionar els seus ports i aeroports: els és imprescindible per la

condició insular. Si no tenim competència sobre les nostres pròpies comunicacions, poc podrem decidir. A més a més, caldria aprovar, en aquesta legislatura, una llei del sòl que regulàs l'urbanisme a les Illes. Pensam que aquest és, permanentment, un dels grans cavalls de batalla. També s'ha de derogar, de seguida, la nefasta llei de camps de golf.

Per això, emperò, caldrà fer

fora el PP..

Efectivament. El PP ha governat sense tenir en compte la gent, utilitzant el corró parlamentari sense contemplacions. Entenem que un govern progressista hauria de governar amb un altre estil, sense tanta prepotència i amb més contacte amb la societat civil. És ben possible que el PP acabi perdent el Govern de les Illes Balears per una pura borratxera de poder.

Quin accent especial pot posar Esquerra al Parlament de les Balears?

Amb la presència d'Esquerra, el projecte de construir uns Països Catalans lliures començarà a comptar amb veu pròpia a les Illes. Consider que es tracta d'una fita històrica que hem d'aprofitar per construir un nou estil de fer política, al servei de la gent, arrelat al país i no pensat per servir cap tipus d'interessos particulars.

ESQUERRA PORTA L'AUTODETERMINACIÓ AL PARLAMENT

Esquerra planteja al Parlament convocar un referèndum per la independència de Catalunya

◇ IOLANDA LLAMBRICH

Esquerra es va negar a desvirtuar el sentit de la seva proposta de resolució, que reclamava la celebració d'un referèndum en què el poble pogués exercir el seu dret a decidir lliurement la constitució de Catalunya en estat membre de la UE. El ple monogràfic sobre el desplegament del nou Estatut celebrat al Parlament de Catalunya els dies 28 i 29 de març ha estat el marc en què Convergència i Unió ha evidenciat la seva manca d'ambició sobiranista i que el propòsit d'aquest debat era merament tacticista per la federació regionalista.

La proposta de resolució presentada per Esquerra no va poder ser aprovada, ja que només va comptar amb el suport dels 21 vots dels diputats del grup parlamentari independentista. Des de l'oposició, CiU va acabar retirant la seva proposta de resolució, que només preveia com a possibilitat la celebració d'un referèndum i era, en tots els sentits, molt menys ambiciosa que la pre-

sentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra. La proposta de resolució d'Esquerra demana literalment:

«L'acord de gener de 2006 a La Moncloa va fer possible l'aprovació de l'Estatut vigent, que comportà la supressió dels eixos bàsics del projecte aprovat pel Parlament de Catalunya, que, tot i haver estat ratificat posteriorment pel poble de Catalunya en referèndum, ha permès fer una interpretació a la baixa i deslegitimadora per part de l'advocat de l'Estat i possiblement del Tribunal Constitucional. Si aquesta eventualitat negativa es produeix, la via autonomista quedarà en un atzucac i, d'acord amb les reiterades resolucions en aquest sentit d'aquest Parlament, el poble de Catalunya ha d'exercir el seu dret democràtic a decidir la constitució d'un estat propi en el si de la Unió Europea.»

Malgrat els intents de Convergència d'instrumentalitzar el debat per voler demostrar una crisi inexistente entre els tres

partits que formen el Govern d'Entesa Nacional de Progrés, Joan Ridaó va assegurar que «el govern català continua cohesionat i treballa en positiu de forma eficient i amb la màxima energia per desplegar l'Estatut, d'acord amb el mandat que ha sortit de la cambra», i ha afegit que «no hi ha res que posi en qüestió la continuïtat» de l'executiu català. Si els poders de l'Estat són deslleials, Esquerra té com a proposta convocar un referèndum d'autodeterminació per donar la paraula al poble català. «Aquest és un dret que existeix, i no una amenaça com alguns volen interpretar, i la involució autonòmica que viu l'Estat espanyol pot fer que la defensa de l'Estatut s'acabi convertint en un atrinxerament en defensa de l'autogovern més primari».

En aquest sentit, la postura d'Esquerra ha estat coherent d'acord amb els postulats polítics que el partit independentista sempre ha defensat i defensa a totes les esferes polítiques.

OPINIÓ

Marina Llansana

Diputada per Barcelona i portaveu d'Esquerra

Un retorn encara incomplet

Des del Congrés dels Diputats i des del Parlament de Catalunya, Esquerra ha denunciat la interrupció inexplicable del retorn dels documents incautats que encara són a l'arxiu de Salamanca. Si bé fa poc més d'un any vam poder viure el retorn dels documents que pertanyen a les institucions catalanes, encara falten els documents que pertanyen a particulars, sindicats, partits polítics i entitats. Es tracta de més de dos milions de documents, un total de mil set-cents caixes de documents que encara són a Salamanca, més del doble del que ja s'ha retornat. Uns documents que ja han estat catalogats i identificats. I això encara fa més inexplicable la interrupció del retorn per part del govern espanyol.

Justament per fer evident la suspensió del procés i l'endarreriment del retorn, al darrer ple al Parlament vam aconseguir que s'aprovés una moció d'Esquerra amb els vots a favor de CiU, PSC i ICV—EUiA, una moció que obliga el govern espanyol a fer efectiu el retorn abans de finals d'any. Un mandat parlamentari que obligarà a convocar, abans de tres mesos, la comissió mixta Estat-Generalitat perquè desencaïlli aquesta situació de parèntesi.

Tal com demanava la Comissió de la Dignitat, vam aconseguir establir un calendari de retorn no condicionat al calendari polític, perquè els interessos electorals de cap força política no pugui passar per davant dels interessos de Catalunya. I aquest retorn no només és important per evitar que ningú caigui en la temptació de fer partidisme; és urgent perquè si el continuem ajornant correm el perill que algunes de les persones que van ser víctimes d'aquest espoli ja no puguin veure el final d'aquest procés dolorós, com és el cas del cartellista Carles Fontserè, que va morir al gener. No podem córrer el perill que altres homes i dones que han protagonitzat la història democràtica del nostre país desapareguin sense veure restituïda la seva memòria i la seva dignitat.

ENTREVISTA

Pere Aragonès.
Diputat per Barcelona

«Hem aconseguit situar l'emancipació juvenil al centre del debat polític»

En aquestes eleccions les JERC han revalidat la seva presència al Parlament. Com valoren el fet de ser diputat del jovent independentista a la cambra catalana?

Les JERC som l'organització juvenil de l'esquerra independentista i, com a tal, treballem cada dia per la independència i la justícia social, i ho fem des del debat ideològic, la lluita al carrer i les institucions. En els últims anys les JERC hem anat tenint representació en diferents institucions. Ara em toca representar l'organització al Parlament, una tasca que han fet abans

Joan Puigcercós i Uriel Bertran, que han estat també diputats de les JERC en legislatures anteriors. Amb un llistó tan alt, renovem el compromís de treballar per l'emancipació dels joves i les joves, que només s'aconseguirà amb la plena emancipació social i nacional del país. **Quines respostes poden donar les JERC a aquesta necessitat des del Parlament?**

En primer lloc, hem de considerar un èxit de tot el moviment juvenil el fet d'haver situat al centre del debat polític la qüestió de l'emancipació juvenil. En aquest sentit, des del Parlament podem impulsar noves

lleis i modificar les existents per tal d'afavorir l'accés del jovent al mercat de treball, a un ensenyament de qualitat i a un habitatge digne. Així estem treballant en la Llei pel dret a l'habitatge, que ha de possibilitar l'accés a l'habitatge a tota la ciutadania, i especialment a la gent jove. També volem impulsar la Llei de polítiques de joventut, que ha de codificar i harmonitzar la normativa existent i crear la xarxa bàsica de suport a la joventut, un conjunt d'equipaments i serveis destinats a l'emancipació i la participació del jovent. Finalment, també treballem de manera

coordinada amb les diputades de les JERC al Congrés de Diputats, en aquella legislació bàsica de l'Estat que ens afecta com a joves.

Quina tasca desenvolupes en l'àmbit de l'habitatge?

Formo part de la Comissió de Medi Ambient i Habitatge i sóc el responsable, dins el Grup Parlamentari, de les polítiques d'habitatge. En aquests moments hi ha en tramitació la Llei pel dret a l'habitatge, que qualifica l'habitatge social com a servei d'interès general, que ordena el mercat immobiliari, posa mesures contra l'especulació i l'abús als consumidors i

estableix una planificació en matèria d'habitatge social. Des d'Esquerra, però, defensem que cal anar més enllà i demanar-li a l'Estat espanyol que també es comprometí per l'accés a l'habitatge en l'àmbit de les seves competències (fiscalitat, normativa bàsica, legislació d'arrendaments, legislació hipotecària). Aquesta demanda volem que s'inclouï al Pacte Nacional per l'Habitatge que vol impulsar el Govern, i així ho hem manifestat al conseller de Medi Ambient i Habitatge, que ha acceptat la proposta.

Esquerra exporta al món la cultura catalana

El govern presenta a Nova York l'exposició Barcelona & Modernity: Gaudí to Dalí

↑ Jordi Portabella i Joan Manuel Tresserras amb Emily Rafferty, presidenta del Metropolitan Museum of Art de Nova York.

REDACCIÓ

La Conselleria de Cultura i Mitjans de Comunicació, que lidera Joan Manuel Tresserras, ha iniciat una etapa de potenciació de la cultura catalana a través de diferents actuacions en diversos camps. El passat 5 de març s'inaugurava al Metropolitan Museum of Art de Nova York l'exposició «Barcelona & Modernity: Gaudí to Dalí», la qual mostra al públic nord-americà les millors produccions culturals catalanes des del Sexenni Revolucionari, de 1868, fins a la fi de la Guerra Civil, l'any 1939. La mostra significa un

pas més de la projecció exterior de la cultura catalana i un clam unitari de cohesió entre els seus representants i les institucions catalanes.

L'exposició està produïda pel Metropolitan i el Museu de Cleveland, amb el suport de la Generalitat de Catalunya i diferents institucions de fons públic i privat. El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) hi col·labora amb la cessió d'una cinquantena d'obres i l'Institut Ramon Llull s'ha encarregat d'editar-ne el catàleg. L'exposició es podrà visitar fins al 3 de juny, i ja s'ha pogut veure

al Museu de Cleveland del 15 d'octubre de l'any passat fins al 7 de gener d'enguany.

L'exposició inclou més de 300 obres, entre pintures, escultures, dibuixos, fotografies, cartells, entre d'altres, d'artistes de gran projecció internacional com Picasso, Miró, Dalí o Gaudí; al mateix temps que també inclou obres d'artistes encara poc coneguts pel públic nord-americà, com Rusiñol, Casas, Nonell o Domènech i Montaner.

La Generalitat col·loca la primera pedra de la nova seu de la Filmoteca de Catalunya

D'altra banda, el passat 7 de març Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Manuel Tresserras van iniciar la construcció de la nova Filmoteca de Catalunya amb el gest simbòlic de col·locació de la primera pedra, que s'ubicarà al barri del Raval de Barcelona.

El vicepresident del Govern i president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, va destacar

la col·laboració entre les diferents administracions catalanes per tirar endavant projectes d'interès per al país i va remarcar l'objectiu del Govern de continuar impulsant el cinema a Catalunya. A més, Carod va tenir un record emotiu per a Miquel Porter i Moix, com a promotor de la recuperació del patrimoni cinematogràfic català així com del naixement de l'actual Filmoteca de Catalunya.

Per la seva banda, el conseller Joan Manuel Tresserras va mostrar la seva admiració per la tasca que duu a terme la Filmoteca en la conservació i difusió del patrimoni fílmic i va destacar la importància del nou equipament, perquè podrà reunir en un sol espai els serveis que actualment es troben dividits en tres edificis.

La futura seu de la Filmoteca estarà situada a la plaça Salvador Seguí, entre els carrers Sant Pau, Espalter i Sant Josep Oriol. Està previst que l'obra estigui enllestida en un termini de dos anys.

Acord per a la promoció de la cultura catalana a Frankfurt

El president de l'Institut Ramon Llull, Josep Bargalló, i el de l'Institut d'Estudis Baleàrics, Gabriel Janer Manila, van signar el passat 27 de febrer un conveni de col·laboració entre les dues entitats per a l'organització de la participació de la cultura catalana com a convidada d'honor a la Fira del Llibre de Frankfurt 2007. A conseqüència del conveni, Janer Manila s'incorporarà a la comissió executiva del certamen. A més a més, hi ha la voluntat compartida per part de les dues institucions de donar-li continuïtat pel bé de la projecció exterior de la cultura catalana.

A més a més, Bargalló va representar la delegació catalana a la Fira Internacional del Llibre de Leipzig el passat 22 de març com a primer pas per promoure la cultura catalana a Alemanya de cara la Fira de Frankfurt, que se celebrarà l'octubre vinent i on Catalunya és la convidada d'honor.

ENTREVISTA

Miquel Pueyo. Secretari de Política Lingüística

«Avui hi ha més persones que parlen en català als seus fills que als seus pares»

Quins són els objectius de la Secretaria de Política Lingüística (SPL) en aquesta legislatura?

Fomentar i facilitar l'ús del català i transformar la política lingüística en una política pública transversal, compartida per la Generalitat i de les administracions centrada en tres àmbits estratègics: el treball i la salut, la justícia i la població nouvinguda.

Què ens diuen les estadístiques sobre la situació actual de la llengua catalana a tots els territoris?

L'Enquesta d'Usos Lingüístics (EUL), realitzada entre el 2003 i el 2004, permet afirmar que a Catalunya, An-

dorra, les Illes i València es parla més català amb els fills i filles que no amb els pares i mares, i que el català esdevé llengua d'identificació de sectors socials que no l'havien après a casa seva. Ara bé, la llengua catalana avança pel que fa al coneixement i demostra una notable capacitat d'atracció, però no aconsegueix un increment similar quant a l'ús col·loquial.

Darrerament s'han signat acords que obren portes al català a les noves tecnologies. Quina valoració en fas?

L'acord afavorit pel conseller Puigcercós demostra que la política lingüística ha de ser transversal i evidencia la ca-

pacitat que el Govern té, quan vol, d'incidir en les actuacions de les grans companyies de serveis públics. Pel que fa a la SPL, la nostra prioritat és continuar posant a disposició del públic i de les empreses tecnologies per al català: traductors automàtics, correctors, bancs de veu, recursos per al programari lliure, etc.

Què és el programa Parla.cat?

Desenvolupat per la SPL i l'Institut Ramon Llull, serà, a partir del curs 2007-2008, una de les millors eines existents per a l'aprenentatge d'una llengua (en aquest cas, del català), a través d'Internet i des de qual- sevol punt del planeta, de manera autònoma, amb el suport

d'una tutoria virtual o com a complement dels cursos presencials.

Quan es produirà el reconeixement de la llengua de signes catalana (LSC)? El vicepresident de la Generalitat, Josep-Lluís Carod-Rovira, s'ha compromès a enviar al Parlament un projecte de llei abans que acabi aquest any. El mes d'abril començarà a reunir-se un grup de treball tècnic i representatiu de les persones sordes, coordinat des de la SPL, que posarà immediatament fil a l'agulla.

Darrerament s'ha signat un acord en matèria de política lingüística entre la Generalitat de Catalunya, el govern basc i

la Xunta de Galícia. Quines implicacions té?

És un protocol que ha afavorit una reacció indignada, per part del PP, tant al Parlament basc com al català. Fins a cert punt no m'estranya perquè, a banda de preveure una intensificació de la cooperació i els intercanvis entre les tres nacions, l'acord assumeix explícitament la defensa de la pluralitat lingüística en els àmbits estatal i europeu, amb la intenció que el 40% de la ciutadania que viu en territoris que tenen una llengua pròpia no continuï essent tractada per l'Estat com a ciutadans i ciutadanes de segona.

Catalunya destina 1,5 milions d'euros a la lluita contra la sida, la malària i la tuberculosi i un milió a la FAO per reduir la fam al món

REDACCIÓ

L'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) va participar a Oslo a la trobada del Fons Global de lluita contra la sida, la malària i la tuberculosi. En aquest marc, el director de l'ACCD, Andreu Felip, va anunciar que la Generalitat faria una aportació d'1,5 milions d'euros a aquest Fons, fet que converteix la Generalitat en el primer donant provinent d'una cooperació governamental no estatal.

L'aportació al Fons és la dotació econòmica més alta donada mai per la Generalitat a un organisme multilateral. A més, cal recalcar que la lluita contra la sida, la malària i la tuberculosi és un dels Objectius del Desenvolupament del Mil·lenni, amb els quals la Generalitat s'ha compromès reiteradament.

El Fons Global de lluita contra la sida, la tuberculosi i la malària va néixer a instàncies de l'Assemblea General de les Nacions Unides, quan, en la sessió especial sobre la sida celebrada el 2001, va concloure la necessitat de

↑ David Minoves i Andreu Felip, responsables directes de les polítiques de cooperació de la Generalitat.

crear un fons per canalitzar i augmentar els recursos per a la lluita contra tres de les malalties més devastadores del món, especialment en aquelles zones més necessitades.

L'objectiu del Fons és recaptar, gestionar i desemborsar recursos per a la lluita contra aquestes malalties a través d'un enfocament innovador del finançament internacional de la salut, que confia en el coneixement d'experts locals.

Andreu Felip ha remarcat

ri d'Afers Exteriors, Albert Royo, i el subdirector general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO), Tesfai Teclé, van signar el passat 19 de març un acord pel qual la Generalitat es compromet a aportar un milió d'euros per treballar en quatre projectes per la lluita contra la fam i la pobresa al món a quatre països diferents: Guatemala, Nicaragua, Etiòpia i Burkina Faso.

L'acord amb la Generalitat és el primer d'aquest tipus que signa la FAO amb un organisme governamental subestatal i preveu que l'executiu català participi en projectes de cooperació en els sectors agropecuari, pesquer i forestal per millorar la seguretat alimentària i les condicions de vida de la població rural. A més, la FAO i la Generalitat també organitzaran diverses iniciatives per sensibilitzar l'opinió pública en les qüestions de la inseguretat alimentària i la lluita contra la pobresa.

que «l'aportació d'1,5 milions d'euros al Fons Global és la més alta que ha donat la Generalitat de Catalunya a un organisme multilateral», fet que «confirma el compromís de Catalunya en sistemes multilaterals i assumeix el mateix nivell de responsabilitat que els estats.

Catalunya aporta un milió d'euros a la FAO per combatre la fam

Per la seva banda, el secreta-

L'Anella, una eina per al foment de l'empresa catalana a l'exterior

REDACCIÓ

Josep Huguet, conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, va presentar el passat 22 de febrer l'Anella, un espai virtual concebut per potenciar la competitivitat internacional de les empreses catalanes. Així, l'Anella permet ser un punt de trobada d'empresaris per intercanviar experiències en diferents àmbits com el mercat, el producte o el sector, a més de ser un banc d'informació per crear sinèrgies entre les empreses catalanes a l'exterior. El mateix dia de la presentació d'aquest projecte pioner a Europa l'Anella ja comptava amb 9.200 empreses inscrites.

La rellevància del projecte marca la voluntat de l'esquerra independentista de fomentar la competitivitat econòmica de l'economia catalana, a més d'apostar nítidament pels sectors amb més valor afegit existents a nivell mundial.

Acció Social i Ciutadania impulsa un nou model d'accés als serveis socials

REDACCIÓ

En compareixença parlamentària de la Comissió de Benestar i Immigració el passat 7 de març, la consellera Carme Capdevila va explicar el nou model basat en la universalització de l'accés als serveis socials i en el foment dels drets de ciutadania des d'una perspectiva transversal que promou des del Departament d'Acció Social i Ciutadania: el patriotisme social. La consellera va explicar que «aquest model s'orienta per construir la Catalunya social, perquè les polítiques socials estan lligades a les polítiques de construcció nacional».

Aquest nou model està format per vuit eixos bàsics que segueixen les directrius europees en la matèria: universalitzar els serveis socials, garantir l'atenció social a les

persones amb dependència, promoure la inclusió social i el benestar d'aquelles persones més vulnerables i amb majors dificultats d'integració social, impulsar i millorar les polítiques d'acollida d'igualtat i d'acomodació de les persones immigrades, millorar les polítiques de suport i protecció a la infància i l'adolescència, enfortir les polítiques de suport a les famílies i garantir els drets de ciutadania, impulsar les polítiques de joventut, i promoure la igualtat d'oportunitats de les dones en tots els àmbits de la societat.

Carme Capdevila va concloure la seva intervenció explicant que la voluntat del Govern és construir un país de futur basat en la cohesió i la igualtat d'oportunitats i, al mateix temps, convertir Catalunya en un país de benestar.

Carod-Rovira proposa al Comitè Olímpic Internacional organitzar uns Jocs de països esportius

REDACCIÓ

El vicepresident de la Generalitat i president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, va vi-

atjar a Lausana el passat 13 de març per reunir-se amb el president del Comitè Olímpic Internacional (COI), Jacques

Rogge, per trobar una sortida al bloqueig que pateixen les seleccions catalanes en molts àmbits. Carod va exposar-li la voluntat del govern català de promoure uns Jocs de Països Esportius Europeus paral·lels a les competicions internacionals que ja se celebren periòdicament.

Actualment el COI compta amb 13 països esportius no sobirans que són membres de ple dret, a més d'altres 53 països que no en són membres però que tenen federacions internacionals reconegudes a nivell internacional en algun esport.

En aquest sentit, la proposta de Carod-Rovira cerca la creació d'un espai competitiu enfocat als països esportius a falta de poder participar en les competicions de primer ordre.

↑ Carod-Rovira i Jacques Rogge durant l'entrevista a Lausana.

Esquerra reclama al Congrés que les lleis espanyoles no vulnerin l'Estatut i que la Generalitat pugui convocar referèndums

Esquerra treballa de valent per aconseguir que els Països Catalans tinguin reconegut el dret de decidir

◇ MATIES RAMOS

Durant el mes de març, el Grup Parlamentari d'Esquerra ha refermat el seu compromís en la defensa de l'Estatut introduint esmenes a les lleis orgàniques espanyoles en tramitació al Congrés dels Diputats per evitar que envaïxin competències que són del Govern de Catalunya. Un exemple d'aquesta implicació activa va ser la tramitació parlamentària de la Llei d'igualtat, a la qual Esquerra va donar suport després d'aconseguir incorporar durant el tram final de la negociació esmenes que suposen una garantia de salvaguarda de les competències autonòmiques en diversos àmbits, com el de l'educació, el de la creació i producció artística i intel·lectual, el dels contractes de les administracions pú-

bliques i el de les subvencions públiques, entre d'altres. També durant la tramitació de la Llei orgànica d'universitats, Esquerra va assolir un acord amb el Ministeri d'Ensenyament que ha permès incorporar gran part de les esmenes i propostes d'Esquerra i ha garantit el respecte de l'àmbit competencial que l'Estatut reserva a la Generalitat, així com ha assegurat que per primera vegada la Llei orgànica d'universitats reconegui la realitat plurilingüística de l'Estat i defineixi una política universitària descentralitzada i amb una participació més activa de les comunitats autònomes. En matèria de política universitària, Esquerra també va aconseguir en el decurs d'una interpel·lació a la ministra d'Educació el compromís del govern espanyol que

el proper Reial decret de beques incorporarà el que disposa la sentència 188 de 2001 del Tribunal Constitucional, en el sentit que la normativa reguladora de beques no ha d'impedir l'atenció a les peculiaritats territorials.

Però, a banda del respecte competencial, Esquerra també va impulsar a la cambra baixa espanyola el reconeixement dels drets nacionals de Catalunya. Així, el ple del Congrés va debatre la presa en consideració d'una proposició de llei que preveia el traspàs a la Generalitat de Catalunya, mitjançant l'article 150.2 de la Constitució espanyola, de la capacitat per convocar referèndums i consultes populars. Finalment, els vots del PSOE, Partit Popular i Coalició Canària van impedir que s'iniciés la tramitació parla-

mentària de la iniciativa legislativa d'Esquerra, a la qual li van donar suport la resta de grups.

El clam de la societat civil catalana en defensa d'un aeroport del Prat intercontinental i amb una gestió individualitzada també va arribar al ple del Congrés. Agustí Cerdà va reclamar en la sessió de control al president del govern espanyol que pacti amb la Generalitat els criteris per a l'adjudicació de la nova terminal Sud de l'aeroport del Prat i que escolti la societat civil catalana per impulsar un nou model de gestió aeroportuària descentralitzat.

«Papers de Salamanca» i ampliació de drets civils

El ple del Congrés va aprovar una moció del Grup Parlamentari d'Esquerra perquè

el govern espanyol retorni a Catalunya, abans que s'acabi aquesta legislatura, els documents que encara són a l'Arxiu de Salamanca. La iniciativa preveu que es reuneixi al més aviat possible la comissió mixta Estat-Generalitat, que ha d'acordar el retorn dels papers pendents: dos milions de documents que es troben en 1.600 caixes i que pertanyen a particulars, sindicats i partits polítics. D'altra banda, Esquerra va donar suport a l'ampliació de drets civils que suposa la Llei d'identitat sexual, que incorpora per primera vegada la possibilitat de modificar al Registre Civil el canvi de sexe, com si fos un simple acte administratiu i, en conseqüència, el nom de les persones transsexuals sense necessitat de cirurgia de reassignació sexual.

Impuls a les polítiques socials d'integració

◇ MATIES RAMOS

L'impuls a les polítiques socials ha estat un dels grans eixos de l'activitat del Grup Parlamentari d'Esquerra durant el mes de març. Així, Esquerra va arribar a un acord amb el PSOE per incorporar un fons de caràcter especial als pressupostos de l'Estat per al 2008, amb l'objectiu que les comunitats puguin incrementar el complement a les pensions no contributives. D'altra banda, el Grup Parlamentari ha presentat quinze esmenes al Projecte de Llei de l'Estatut del Treballador Autònom per modificar el text inicial i convertir-lo en una veritable llei en defensa dels drets socials i laborals d'aquest col·lectiu. Entre les propostes d'Esquerra destaca que, en cas que l'empresari contracti un familiar, aquest ha de poder cotitzar al règim general de la Seguretat Social o tenir dret a una indemnització mínima a la qual el treballador autònom econòmicament dependent tindrà dret i que serà equivalent

a l'import d'una dotzena part de la retribució anual pactada per cada any de servei. També en l'àmbit social, Esquerra va aconseguir aprovar una proposició no de llei que insta el govern espanyol a iniciar les mesures necessàries per adaptar la protecció a les famílies nombroses i s'amplia l'aplicació a les parelles de fet. D'altra banda, Agustí Cerdà va portar al Congrés la crisi que pateix la taronja i va arribar a un acord amb el grup socialista per aprovar la moció de acceptada pel ple del Congrés, que recull la totalitat de les reivindicacions de les organitzacions agràries del Principat i del País Valencià.

Finalment, el Grup Parlamentari d'Esquerra també va impulsar les polítiques d'integració amb una bateria de proposicions no de llei que reclamen al Ministeri de Foment que adapti l'accés a totes les estacions de la xarxa de rodalies i regionals a les persones amb algun tipus de discapacitat.

ENTREVISTA

Joan Tardà. Diputat per Barcelona

«El drama de rodalies constata que Espanya ens és un mal negoci»

Per què vau demanar la compareixença en el ple del Congrés de la ministra espanyola de Foment i també la seva dimissió?

Per primera vegada en tota la legislatura, Esquerra va aconseguir que un ministre espanyol hagués de compareixer de manera extraordinària al Congrés per donar explicacions d'un tema que afecta Catalunya. La gestió d'Álvarez al capdavant de Foment s'ha demostrat ineficient: l'execució del que s'ha pactat als pressupostos de l'Estat, pel que fa al seu ministeri, sempre és de les més baixes quan afecta Catalunya. I a sobre, en les formes, és una senyora maleducada i prepotent. No ho diu Esquerra sinó els mateixos diputats del PSC a Madrid. Durant la seva com-

pareixença per explicar el caos de l'aeroport de Prat per la vaga del 28 de juliol va acabar gairebé insultant els portaveus dels partits catalans. En Joan Puigcercós li va demanar la dimissió i el van seguir els portaveus de CiU i d'Iniciativa. I ara en la gran crisi de rodalies no va dignar-se ni a demanar disculpes als afectats fins que van passar tres setmanes. Va haver de ser la vicepresidenta De la Vega qui vingués a Catalunya a posar pau. Zapatero té motius sobrats per fer fora la ministra però és el peatge de la vella guàrdia socialista que ha de pagar, perquè Álvarez està envoltada d'alts càrrecs que procedeixen tots del PSOE de Felipe González.

I té solució el drama de rodalies?

El drama de rodalies i regionals és la plena constatació

que Espanya és un mal negoci per a la ciutadania de Catalunya. Tot i el que arribem a pagar cada any a l'Estat i el que no ens tornen, a sobre els serveis públics són propis d'un país —dit amb tot el respecte— de l'Àfrica més desgraciada. Tot això pot semblar estrany i complicat d'entendre, però no és més que un recull que han fet els tècnics d'Esquerra de tot allò que estava promès i que el govern espanyol no ha fet. Aquestes demandes li vam entregar per carta al mateix Zapatero. Estarem amatents i farem tota la pressió que estigui al nostre abast perquè aquestes mesures passin del paper al carrer, que es facin realitat i posem fi a aquest malson de rodalies i regionals Renfe.

ESQUERRA VOL QUE L'ÚS DEL CATALÀ SIGUI RESPECTAT A LES COMISSARIES

El Senat demana major transparència en el sistema d'empadronament

◇ JOSEP-MARIA ALCOBERRO
Amb el vot favorable de tots els grups parlamentaris, el Senat va aprovar una moció defensada per Josep Maria Esquerda, president de la Comissió d'Ens Locals, per la qual s'insta el govern estatal a modificar la normativa que regula el padró municipal, per millorar-ne la fiabilitat i la veracitat de les inscripcions de residència que han de practicar els ajuntaments.

Esquerda va defensar que el nombre de persones empadronades en un mateix habitatge no ha de sobrepassar l'ocupació màxima indicada en les cèdules d'habitabilitat, i va indicar que «no es pot permetre que en el mateix pis s'inscriguin 30 o 40 persones, o 100, perquè això és l'origen dels 'pisos pastera', i dels denominats 'llits calents'».

Igualment, va destacar la necessitat que les administracions locals disposin dels sistemes informàtics adequats, capaços de garantir que les

altes i baixes es realitzin de forma simultània.

Esquerda va demanar una ràpida modificació de la normativa vigent per dotar els ajuntaments de les eines que necessiten per millorar els processos d'empadronament, sense haver d'esperar l'aprovació prèvia de la Llei de règim local.

Català a les comissaries

Miquel Bofill ha presentat una sèrie de preguntes al govern espanyol sobre el grau de compliment de la moció que va ser aprovada per la Comissió d'Interior el 29 de novembre de 2004, en la qual es demanava que es tinguessin en compte els coneixements de les llengües oficials per part dels membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a l'hora de cobrir les places d'atenció al públic, amb la finalitat de garantir que sempre hi hagi, almenys, un funcionari que conegui la llengua pròpia per atendre la ciutadania.

Bofill ha denunciat el cas d'un ciutadà de Burjassot que recentment va presentar una reclamació per les dificultats plantejades en una comissaria per a ser atès en català.

IBI de les autopistes

Josep Maria Esquerda va preguntar al vicepresident econòmic, Pedro Solbes, sobre la compensació als ajuntaments afectats per la bonificació fiscal del 95% de l'impost de béns immobles (IBI) que s'aplica a les empreses concessionàries d'autopistes. Esquerda recollia una demanda històrica del municipalisme perquè els ajuntaments siguin rescalats pels ingressos deixats de percebre en concepte d'IBI sobre els terrenys destinats a autopistes de peatge. Durant la seva intervenció, Esquerda va referir-se a diverses sentències judicials recents que han estat favorables als ajuntaments catalans que han reclamat a l'Estat aquesta compensació.

OPINIÓ

Carles Bonet

Senador i portaveu de l'Entesa Catalana de Progrés

Primer solidaritat

Quan es va establir el procediment per als Estatuts en la Constitució de 1978 es va assegurar que era molt millor que el republicà. Llavors Catalunya va plebiscitar el projecte d'Estatut de Núria que els nostres diputats van negociar a les Corts. El text fou afaitat, però els diputats catalans l'acceptaren i en sortí l'Estatut de 1932. Però, en no preveure la ratificació per part del poble, el text final no va tenir la legitimitat del presentat. En canvi, es va dir que ara el procés seria més democràtic, ja que la paraula final la té el poble.

Doncs, no. La paraula final la tindrà un tribunal de dotze persones, escollit indirectament i sotmès a equilibris polítics. La qüestió és com s'ho prendrà un ciutadà del carrer que va anar votar, un tribunal li digui que no, que s'ha equivocat. De fet, dotze persones erigides en un tribunal poden fallar que tot Catalunya s'ha equivocat. Una autèntica burla. La gent normal es pensava que el procés democràtic s'acabava amb un referèndum. Amb estupor veuen que no.

Què cal fer davant la sentència del Tribunal Constitucional? Abans que res, les institucions i els partits han de tenir respecte a la gent. És un fet democràtic que el poble català va referendar aquest estatut. Per tant, el primer que han de fer les institucions es defensar aquesta voluntat, fins que hi hagi evidència que en sigui una altra. Crec que, de moment, el model a seguir és el de la Solidaritat dels anys vint. Després, si de cas, ja vindrà el 6 d'octubre.

PARLAMENT EUROPEU

50 ANYS DE LA SIGNATURA DELS TRACTATS DE ROMA

Bernat Joan celebra els 50 anys de projecte comú europeu

◇ MARC GAFAROT

L'eurodiputat Bernat Joan va participar els dies 20 i 21 de febrer en una doble ronda de conferències a Budapest i a Komárom per explicar les claus de l'autogovern de Catalunya. L'eurodiputat d'Esquerra, que col·labora des de fa temps amb les minories nacionals hongareses d'arreu d'Europa, va demanar un major respecte per la pluralitat i diversitat en el marc de l'Europa central i de l'Est. Joan va posar Catalunya com a exemple d'un territori que ha sabut com pocs d'altres integrar «els ideals conflictius de tradició i modernitat en el marc d'una societat receptora de contingents humans d'arreu del món». En aquest sentit, Joan va exhortar els

hongaresos d'Eslovàquia a «superar la història adversa i fer un pas endavant envers l'autonomia regional».

El passat 9 de març el grup d'amistat Per un Iran Lliure va organitzar una roda de premsa a Brussel·les per denunciar la manca de llibertats fonamentals que pateix el poble iranià durant tot el període de la Revolució. En aquesta sessió es va presentar un document en què s'insta el Consell de la UE i els estats membres a complir d'una vegada per totes la decisió de la Cort de la UE a Luxemburg de treure l'oposició Mojahidina democràtica de l'Iran de la llista de grups terroristes. Bernat Joan forma part d'aquest grup no partitista, on s'hi troben membres

de les principals formacions polítiques europees.

El diumenge 25 de març es commemora el cinquantè aniversari de la signatura dels Tractats de Roma, que fou l'acta fundacional de la CEE. El projecte d'integració europeu ha estat, en línies generals, molt positiu per al nostre continent: ha aportat estabilitat política, prosperitat econòmica, cohesió social i pau. No és poc, sobretot si tenim en compte la història no tan llunyana del vell continent.

Alguns, però, no en tenim prou amb això. Volem més Europa, el català normalitzat a les institucions i que els Països Catalans s'hi puguin inserir amb normalitat. En visites que l'Espanya plural és

una quimera que la deixem, com deien els romans, per «les calendes gregues», hem de reforçar amb tenacitat i fermesa el nostre objectiu

d'esdevenir un estat a Europa. És l'únic camí que es demostra eficaç si volem fer bo els ideals que fa anys ens recordava el president Macià.

ESQUERRA

↑ Assemblea de la Sectorial d'UE i Política Internacional.

16 ANYS DESPRÉS DE LA INDEPENDÈNCIA

Eslovènia confirma que independència és benestar

Des de l'any 1991 Eslovènia, com la resta de nacions que han aconseguit la independència a Europa, ha incrementat el seu benestar polític, econòmic i social. Avui ja és membre de ple dret de la Unió Europea, ha adoptat l'euro com a moneda oficial i ja ha assolit el nivell econòmic d'estats com l'espanyol.

FRANCE BUCAR
President del Parlament
eslovè (1990-1992).
El 25 de juny de 1991
va proclamar oficialment
la independència

El naixement de l'Estat eslovè va ser complicat. En primer lloc, va caldre un canvi de mentalitat i de concepció de nosaltres mateixos sobre el paper que havia de tenir Eslovènia. Els eslovens i les eslovenes vam haver d'adonar-nos que per existir com a poble no teníem cap altra opció que crear el nostre propi estat. Però per arribar a aquesta conclusió no n'hi va haver prou d'analitzar la situació en què ens trobàvem, vam haver-nos d'alliberar del prejudici que com a poble petit que érem mai no seríem capaços de crear el nostre estat i que si mai el creàvem no podríem resistir les pressions d'un món que només reconeixia la lògica de la força. Això va provocar que els eslovens i les eslovenes sempre haguéssim format part de formacions estatals fetes pels nostres veïns més grans.

Durant la Segona Guerra Mundial es va produir un punt d'inflexió prou important. Les potències feixistes de l'Eix es van repartir el territori eslovè i hi van cometre un genocidi. En aquest context era impensable un estat propi però, en canvi, aquestes circumstàncies van esborrar de l'imaginari col·lectiu la vella creença que deia que ser una nació petita sense estructures complexes ni enemics ens permetia cert possibilisme polític de cara a l'exterior. I això va provocar que en la mentalitat col·lectiva eslovena la llibertat fos ràpidament relacionada amb el propi esforç. El poble va emprendre l'alliberament nacional malgrat que les elits polítiques no ho volguessin, però el buit de lideratge el va aprofitar el partit comunista per subordinar la revolta als seus propis objectius.

En la Iugoslàvia comunista Eslovènia era una província, i això per a la nació eslovena va tenir conseqüències clarament negatives; per exemple, érem força més desenvolupats que la mitjana iugoslava i el comunisme ens va condemnar tant al nivell de vida iugoslau com a la frenada del desenvolupament i a les pressions assimilatòries de la majoria sèrbia.

↑ France Bucar en una sessió al Parlament eslovè.

A finals dels anys vuitanta va aparèixer una societat civil democràtica que va poder-se organitzar sense ser penalitzada. En primer lloc, va forçar el govern federal eslovè a convocar eleccions democràtiques, que el par-

tit comunista va perdre, i es va establir una democràcia parlamentària no reconeguda per Belgrad, que va recórrer amb amenaces d'intervenció militar. En aquesta situació Eslovènia no tenia altra opció que l'estat propi i va

Els avantatges de la independència

La independència ha beneficiat la nació eslovena. Eslovènia ha entrat a organitzacions governamentals internacionals de primer nivell com la Unió Europea, a més d'adoptar l'Euro com a moneda pròpia a principis del 2007.

Aquesta consecució certifica l'excel·lent nivell econòmic de l'estat alpí, ja que aquest és fins i tot superior al PIB d'estats de l'Europa occidental com Grècia o Portugal. Tot un mèrit si tenim en compte que Eslovènia prové d'una economia socialista. En només setze anys l'esperança de vida dels eslovens s'ha incrementat dels 69 als 77 anys, el PIB per càpita ha passat de ser el 75% del PIB per càpita mitjà de la UE a representar el 86%. Així com passar d'un Índex

de Desenvolupament Humà (IDH) de 0,823 a 0,91. Per la seva banda, els Països Catalans han perdut competitivitat vers Europa al llarg de la darrera dècada mentre l'Estat espanyol l'ha incrementat.

Eslovènia, més petit en població i extensió que els Països Catalans, és present a òrgans internacionals com l'ONU o la Comissió Europea. Per tant, en una nació petita la sobirania és molt rellevant per defensar i potenciar l'economia i la pròpia identitat, a més de permetre una millor governabilitat, una millor implementació de serveis públics i més transparència democràtica. El paraigua polític de la UE és, a més, un factor d'estabilitat política i econòmica per als estats petits.

preparar la base d'una constitució que preveia la declaració de l'estat independent.

Amb el suport de la CEE i dels EUA, Belgrad tenia el deure de mantenir la integritat de Iugoslàvia, però al món començaven a aparèixer signes de debilitat dels grans estats-nació. D'aquesta manera, fruïa la qüestió nacional a molts estats on ja es creia morta. I així, la caiguda de Iugoslàvia representava un problema per a la CEE, perquè podia encomanar-se i amenaçar l'estabilitat d'Europa occidental.

El desembre de 1990 el nou govern democràtic, amb el suport de l'antic govern comunista, va organitzar un plebiscit amb la pregunta: «Està a favor que Eslovènia esdevingui un estat independent?». La resposta va ser tan contundent que Occident no podia negar una voluntat tan clara. Eslovènia havia de preparar l'estructura del nou estat en sis mesos i el 25 de juny de 1991 jo mateix vaig declarar la independència del meu país com a president del Parlament. Però Belgrad va irrompre amb les forces armades per restablir la seva autoritat i, de sorpresa, la petita Eslovènia va aguantar l'atac d'un dels exèrcits més grans d'Europa. La CEE va intervenir en el conflicte per aconseguir un armistici perquè abandonéssim el camí cap a la independència però, passat aquest temps, vam prosseguir el procés de construcció estatal i finalment no hi va haver altra opció que reconèixer el nou estat.

Avui Europa garanteix l'existència d'Eslovènia: des de l'any 2004 formem part de la UE i enguany hem adoptat l'euro com a moneda oficial. L'essència d'Europa és la diversitat, i la força del seu futur la trobem en el potencial de la diversitat de tots els seus pobles. La gestió de la plurinacionalitat és el repte més gran de la UE i si no ho fa bé caurà com moltes altres estructures estatals. Tanmateix, els estats grans d'Europa occidental van triar el camí de la uniformització i es van desfer de la diversitat en el marc dels estats-nació. Semblava que aquest era el camí de l'èxit, però la forta voluntat d'emancipar-se que tenen els diferents pobles i nacions d'aquests estats demostren com és d'infructuós aquest camí.

PARLAMENT ESLOVE

Superar el model turístic devorador de territori al País Valencià

Raül Garay, jurista, i Celestí Gimeno, economista, reflexionen sobre el model turístic actual del País Valencià, basat en la construcció, i proposen alternatives que s'adeqüin millor a les necessitats dels autòctons així com del propi territori.

REDACCIÓ

El País Valencià ha vist com durant l'últim any la Unió Europea sancionava públicament el govern de la Generalitat pels abusos urbanístics a la costa. I és que la costa valenciana pateix un col·lapse de sòl verge lliure de ciment.

Lògicament, aquest procés agressiu vers el territori i la seva gent provoca tot tipus de reaccions entre els seus habitants. Un sector de la població mostra amb preocupació la situació generada al País Valencià davant de les greus conseqüències que pot reportar aquesta situació, la qual segons molts entesos, pot provocar que en un termini de gaire llarg de temps el País Valencià perdi el seu atractiu turístic a favor d'altres destinacions a causa de la destrucció del territori que comporta la seva urbanització agressiva. A més, la construcció de tants habitatges reporta també greus conseqüències en infraestructures, instal·lacions, explotació de recursos naturals (per exemple, l'aigua)...

Per tant, el País Valencià necessita solucions que li permetin continuar desenvolupant una activitat, com és el turisme, de gran importància econòmica, ja que a l'actualitat aquest sector representa el 13% del PIB valencià, malgrat sigui únicament estacional, centrat als mesos de calor.

Raül Garay és jurista i és molt crític amb l'actitud de la Generalitat Valenciana per la gestió que fa del sector turístic. Per aquest jove d'Albal, «el major fracàs de la gestió del govern valencià és el risc de matar la gallina dels ous d'or de l'economia valenciana», ja que

↑ Panoràmica de la Costa Blanca a Benidorm.

Raül Garay

«El govern valencià matarà la gallina dels ous d'or. Hem de promoure el turisme de qualitat»

tal com argumenta «el turisme ha de respectar el territori, la població autòctona i la seua identitat». Sense aquestes tres premisses «és molt difícil que es pugui oferir un turisme de qualitat amb valor afegit que permeta als valencians desenvolupar-se econòmicament i com a poble». Per la seva banda, Celestí Gimeno, professor d'Economia a la Universitat Jaume I de Castelló creu,

Celestí Gimeno

«La degradació del medi ambient provoca una pèrdua de competitivitat en el sector turístic»

des d'un punt de vista clarament econòmicista d'acord a la seva professió, que «la degradació del medi ambient comporta una pèrdua de competitivitat greu en el sector», fet que, d'acord a la gran competència que existeix avui dia en el turisme denominat de sol i platja, comporta un greuge comparatiu important de cara a ser una destinació turística atractiva a l'exterior.

Garay adverteix que el model actual valencià prioritza els apartaments i les segones residències en comptes de prioritzar l'hosteleria, «fet que provoca que hi haja més especulació urbanística, major destrucció del territori i menys llocs de feina per a la població autòctona». En aquesta mateixa línia Gimeno apunta que «el govern valencià ha fet servir l'argument de l'interès públic per allò que realment era d'interès turístic, i concretament particular d'alguns empresaris vinculats al sector de la construcció i al Partit Popular». Això no és nou, un dels aspectes que més crítiques ha suscitat per part dels dos entrevistats ha estat la construcció del parc d'atraccions Terra Mítica amb diners públics a una ciutat com Benidorm en uns terrenys que eren una explotació forestal fins que un estrany incendi en va permetre un requalificació.

Tots dos afirmen que «la diferència ha de ser un valor», curiosament allò contrari al que el PP promou per al País Valencià: un model turístic basat en apartaments, en casetes aparellades, en grans ciutats de vacances com Marina d'Or o grans ciutats de nova construcció amb camps de golf adjacents, malgrat l'escassetat latent d'aigua a les terres del sud dels Països Catalans.

En definitiva, el model turístic que han impulsat el PSOE i el PP a les terres valencianes ha estat un fracàs. Les xifres parlen per elles mateixes i de 470 quilòmetres de costa només 147 gaudeixen d'alguna protecció.

Raül Garay

Diploma d'Estudis Avançats en Dret Internacional per la Universitat de València

El model turístic que s'ha impulsat al País Valencià des de la Generalitat, sigui amb el PSOE o amb el PP (encara que s'ha accentuat al llarg d'aquests últims dotze anys amb Zaplana i Camps a la presidència), ha estat nefast «perquè ha esgotat part dels recursos naturals i ha condemnat els residents a unes condicions de vida força negatives. I recalca que «s'ha insistit que allò que era d'interès turístic era d'interès general, cosa que no sempre és així». Garay defensa un turisme de qualitat i sostenible amb el territori.

Celestí Gimeno.

Professor d'Economia a la Universitat Jaume I de Castelló

Segons Celestí Gimeno no hi ha diferència significatives entre els partits, «el color polític no ha tingut rellevància ni ha influït en tot aquest problema». Explica que hi ha hagut tot tipus de pactes contranatura i que hi han participat tant el Partit Popular, el PSOE i el Bloc. És important fer entendre als diferents actors d'aquesta peça que en un món globalitzat «la diferència és un valor» i per ser diferent no cal inventar res, cal que els territoris siguin ells mateixos. La identitat ens fa diferents. És un valor afegit.

directe!cat

informació amb independència

Quan el mal ve d'Almansa

El desenllaç de la batalla d'Almansa ha condicionat durant tres-cents anys la situació política valenciana. Amb la derrota davant de les tropes borbòniques, el País Valencià va veure abolits els seus furs en benefici de lleis castellanques, les expectatives de major liberalisme econòmic es van veure frustrades i el Regne de València, que més de quatre segles abans havia fundat Jaume I, va ser dissolt.

CARME PÉREZ APARICIO
Historiadora.
Professora
d'Història
a la Universitat
de València

Resumir en a penes un full el significat de la batalla d'Almansa és, si més no, un atreviment i alhora una missió impossible. D'entrada, cal dir que la batalla fou un episodi més —i no el més important— d'un conflicte internacional que encara no tenia vencedors ni vençuts, però les conseqüències de la qual es deixaren sentir immediatament sobre els valencians i valencianes i d'una manera ben dramàtica. En primer lloc, amb l'entrada de l'exèrcit borbònic al País Valencià, un exèrcit que no només anirà ocupant una a una les grans poblacions sinó que imposarà la seua presència, les seues despeses, el seu control polític i també —cal dir-ho— els seus abusos sobre un territori desmilitaritzat fins a aquell moment. La desfeta va significar, a més a més, el càstig i la repressió per haver agafat les armes contra el Borbó i per resistir-se a prestar-li obediència. La ciutat de Xàtiva fou incendiada per orde de Felip V «para escarmiento de que otros no tomen las armas ni se defiendan pertinaces contra su legítimo Rey y Señor», una defensa del territori que molts maulets iniciaren l'endemà d'Almansa per tal de frenar l'avanç de l'exèrcit victoriós i que es mantingué activa en els anys posteriors, tant com l'esperança i el desig de molts valencians de tornar al domini de la Casa d'Àustria.

La conseqüència, però, més transcendental fou l'abolició dels furs i la introducció de les lleis castellanques, decreta-

↑ Retrat de la batalla d'Almansa, clau en la pèrdua de les llibertats dels Països Catalans.

da el 29 de juny de 1707, veritable acta de defunció del Regne de València, creat per Jaume I. La rebel·lió dels valencians i de tots els territoris de la Corona d'Aragó va ser l'excusa per implantar un sistema polític absolutista i centralista d'acord amb el model francès, que tanques reticències havia generat en aquests territoris. Això va significar la fi d'un sistema constitucional pel qual el monarca estava obligat a governar amb les lleis pactades en Corts, així com la desaparició de les institucions representatives del Regne, com ara les mateixes Corts o les juntes d'estaments i d'electes d'estaments, encarregades de vetllar pel compliment del sistema pactista per part del rei.

Les institucions de caràcter local, tot i que no podien desaparèixer, experimentaren una gran transformació

en quedar sotmeses al control militar, en veure que es retallaven dràsticament les seues competències, que se substituïa el tradicional sistema insaculatori d'accés als càrrecs per la designació reial, que se suprimia la dura anual dels oficis i s'establí el seu caràcter vitalici i, finalment, que es modificava la composició sociològica dels seus membres en favor de l'aristocràcia.

Tot això anà acompanyat d'un important augment de la pressió fiscal, circumstàncies totes elles que provocaren un fort descontentament social, compartit per botiflers i maulets. Els primers elaboraren un memorial de protesta a Felip V per l'abolició dels furs, per considerar-ho un càstig injust i indiscriminat. Els segons intentaren noves rebel·lions per tal de recuperar-los. Durant els anys següents se succeï-

ren les reivindicacions sense cap resultat, ni tan sols en aquells aspectes de la legislació foral, com ara el dret privat, que per res afectaven la sobirania reial.

La desfeta d'Almansa va provocar també l'exili de molts valencians, primer a Catalunya o a les Illes, després a Viena o a Itàlia. Molts d'ells participaren de manera decisiva i heroica en la defensa de Barcelona davant l'exèrcit borbònic el 1714, i de forma especial el general Joan Baptista Basset i Ramos, que havia estat l'artífex de la rebel·lió austriacista al País Valencià l'agost de 1705 i s'havia convertit en el líder popular gràcies a les promeses de supressió de les prestacions senyorials i de la disminució de la fiscalitat, que finalment no pogueren ser assumides pel govern carolí.

Almansa va frustrar, a més a més, tota una sèrie d'ex-

pectatives econòmiques que tenien els seus punts de referència en els països integrants de la coalició internacional a què donava suport la candidatura de l'arxiduc, especialment Anglaterra i Holanda. Els projectes d'una major llibertat de comerç i d'una disminució de la fiscalitat sobre la producció i el comerç foren arraconats en favor d'un model mercantilista i colbertista que s'havia revelat ja insuficient per respondre als grans reptes de l'economia valenciana.

En definitiva, el triomf de l'opció absolutista borbònica i del centralisme i l'enfortiment de les velles estructures econòmiques i socials constituïren, en aspectes tan importants, un pas en fals cap al futur del País Valencià i la seva gent.

CONGRES DELS DIPUTATS

ELS LLIBRES

Almansa 1707

Joan Francesc Mira
Bromera

L'ENTITAT

Escola Valenciana—Federació d'Associacions per la Llengua (FEV) és una entitat cívica formada per 20 associacions comarcals del País Valencià. El principal objectiu de l'entitat és la normalització lingüística en tots els àmbits de la llengua.

La FEV comença la seua activitat en el camp educatiu l'any 1984, i el 1986 naixen les primeres coordinadores, que finalment es federen el 1990 amb el nom d'Escola Valenciana, amb l'objectiu inicial de potenciar la creació d'un sistema educatiu amb la llengua valenciana com a llengua vehicular a l'ensenyament. Amb aquest motiu, naixen les Trobades d'Escoles en Valencià, aplecs lúdics i reivindicatius que han esdevingut el projecte amb més ressò de l'entitat i que han reunit en la seua 21a edició, la primavera del 2006, més de 220.000 persones a les setze trobades comarcals celebrades arreu del País Valencià. En els darrers anys l'entitat ha conservat l'acció a l'escola, tot i que ha experimentat un destacat creixement que ha augmentat el seu radi d'acció a la normalització lingüística en l'àmbit social. Els àmbits com l'educació, la música, el cinema, la literatura, la cultura popular, la multiculturalitat, el voluntariat, la sostenibilitat i la democràcia participativa són els pilars d'una nova visió d'Escola Valenciana, com a entitat global que ha estat un grup de pressió constant i constructiu a la vida social, educativa i política del País Valencià. El darrer mes de setembre l'entitat valenciana va rebre el Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya per la seua tasca de promoció lingüística. Per al 2007 Escola Valenciana proclama que el 'futur és nostre', nou lema de les Trobades.

 www.fev.org

Escola Valenciana— Federació d'Associacions per la Llengua

ESCOLA VALENCIANA

Diego Gómez

«Cal que el valencià siga la llengua de l'ensenyament al País Valencià»

 RAÛL GARAY

Les Trobades d'Escoles en Valencià apleguen arreu del país centenars de milers de persones. Quin efecte tenen aquestes Trobades en la promoció del valencià? Per què són tan importants?

Després de vint-i-dos anys fent Trobades i Festes per la Llengua, tot hom reconeix que són el referent cívic més representatiu per a la reivindicació social de normalització de la nostra llengua. L'èxit de les Trobades radica en el fet que l'únic requisit que se'ns demana per a participar-hi és l'estima del valencià.

Entorn de les Trobades, les activitats d'Escola Valenciana han aconseguit projectar eixa estima i eixe compromís per la promoció del valencià des del món educatiu fins a altres àmbits socials.

Quina és la situació de la llengua catalana en l'ensenyament? Encara estem lluny d'aconseguir que el català siga la llengua vehicular de l'ensenyament valencià?

Després de més de vint-i-cinc anys d'Estatut i de LUEV (Llei d'ús i ensenyament del valencià), és evident que el valencià no ha donat el pas qualitatiu de convertir-se en llengua vehicular. A hores d'ara

continua essent una llengua col·loquial i familiar. Si bé és cert que hi ha més gent alfabetitzada en valencià que mai, el seu ús social i prestigi encara és molt raquític i, en el pitjor dels casos, es detecta una reculada en els percentatges d'ús.

A l'actualitat sols un de cada quatre xiquets i xiquetes que s'escolaritzen al nostre país s'ensenyen a llegir i escriure en valencià. Cal que el valencià siga la llengua de l'ensenyament al País Valencià i supere estructures fins ara negatives.

Quina és la postura majoritària dels pares i mares valencians envers l'ensenyament en la llengua pròpia?

Sens dubte, la societat valenciana ha evolucionat positivament envers el fet positiu que suposa aprendre i parlar valencià. Tal vegada són els polítics i l'Administració els que no han evolucionat i no es troben a l'altura de les circumstàncies. Els polítics continuen utilitzant la llengua com a excusa i arma política.

Escola Valenciana pensa que és necessària una nova política lingüística al País Valencià: canviar la llei de la funció pública, exi-

gir el requisit lingüístic, reforçar positivament l'ús del valencià, trencar la doble xarxa educativa de centres públics en valencià i concertats en castellà, afavorir la integració i acollida de les persones nouvingudes en valencià.

Com són les relacions entre FEV i govern valencià?

Escola Valenciana sembla no existir per al govern valencià.

Nosaltres sempre convidem les nostres autoritats a totes les nostres activitats. Ignorar Escola Valenciana suposa deixar de costat l'opinió i el missatge constructiu de totes les persones que participen a les Trobades.

Tenim l'objectiu d'assegurar la normalització lingüística al País Valencià.

PERFIL

**Diego Gómez i García
València, 1958**

Llicenciat en Ciències de l'Educació.

Mestre. Ha estat coordinador del programa Escoles Viatgeres de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (1986-1987).

President d'Escola Valenciana—Federació d'Associacions per la Llengua des de 2002.